

PJ

Press Judicata nummer 1 2010
Juridiska föreningen Uppsala

TEMA: VÄRLDEN UTANFÖR

H&Co

DIN KARRIÄR ÄR LIKA VIKTIG FÖR OSS
SOM DEN ÄR FÖR DIG

Därför ser vi till att du har stora möjligheter till personlig och professionell utveckling, inte minst genom vårt utbildningsprogram. Det gör att du växer och att din karriär tar fart.

Vill du veta mer? Besök oss på www.hammar skiold.se

HAMMARSKIÖLD & Co

Chefredaktör
Rikard Samuelsson, T6

Biträdande redaktör
Emma Busk, T7

Ansvarig utgivare
Sandra Lundin

Layout
Rikard Samuelsson, T6
Torbern Werner, T6

Framsida
Rikard Samuelsson, T6
(Fotograf)
Sandra Nilsson
(Modell)

Foto
Rikard Samuelsson, T6
rikard.samuelsson.3705@student.uu.se

Skribenter i detta nummer

Rikard Samuelsson, T6
Anna Anerfält, T6
Johan Sundkvist, T8
Emma Busk, T7
Nils Larsson, T4
Fanny Camling, T6
Artur Ogelid, T6
Karin Johnsson, T6
Marcus Norlin, T2
Sandra Lundin, T8

Tryck
Exakta, Hässleholm AB

Besöksadress
Övre Slottsgatan 3
753 11 Uppsala

Telefon
018-71 01 60

E-post
redaktion@jf-uppsala.se

Annonsering
Är du intresserad av att annonsera i
Press Judicata?
Kontakta marksek@jf-uppsala.se

Press Judicata är ett medlemsorgan för
Juridiska föreningen i Uppsala. De
åsikter som förs fram i tidningen
återspeglar inte nödvändigtvis
föreningens.

VÄRLDEN UTANFÖR

Analys

Laval

■ Konflikten som skulle ge upphov till en
EU-rättslig milstolpe och en begränsad
facklig stridsrätt

10

Skildring Praktik

■ Insyn i livet som praktikant vid FN
i Genève

16

Porträtt

Linnea Ahlborn

■ Nykläckt jurist berättar om sina
första steg i arbetslivet

22

Reportage

Tingstjänstgöring

■ Vi träffar notarier och reder ut
frågetecken

24

Möte

Frida

■ Skattejuristen Frida pratar om
karriär

30

- **JURIDISKA NYHETER S 6**
- **DET NYA UTSKRIFTSSYSTEMET S 13**
- **DEBATT: MAN SKA INTE LITA PÅ RÄTTSSYSTEMET S 14**
- **LIKA SOM BÄR? S 22**
- **BREVET: DOUGLAS ROOS S 29**
- **KRÖNIKAN S 33**
- **JURISTHUMOR - DRAG ME TO HELL S 38**

BÄST I KLASSEN

Engagemang, dynamik och kompetens gör Wistrand till en av de bästa i sin klass. Men våra jurister vill mer än så. De har ständigt örat mot marknaden för att upptäcka nya trender och tendenser inom våra klienters affärsområden. Wistrand grundades 1915. I dag är vi en av Sveriges ledande advokatbyråer inom affärsjuridik.

Som jurist hos oss får du en snabb start på karriären och tidigt en ansvarsfull roll med möjligheter till kvalificerade uppdrag. Givetvis får du stöd och handledning av erfarna kollegor som gör att du kan utvecklas till en skicklig advokat. Helst vill vi att du en dag ska bli partner i firman.

Besök vår monter på mässan! Där träffar du jurister som kan berätta mer om varför du ska välja Wistrand.

Välkommen till Wistrand!

WISTRAND

Arbetsrätt • Bank & Finans • Bolagsrätt • Börsrätt • Entertainment & sport • EU-rätt & konkurrensrätt •
Fastighets- & entreprenadrätt • Företagsförvärf • Försäkring • Immaterialrätt • IT & telekom • Media- & marknadsrätt • Miljö & energi •
Obeståndsrätt • Offentlig upphandling • Processer & skiljeförfaranden • Sjö, luft & transporträtt • Skatt • Specialutredningar

Stockholm +46 (0) 8 50 72 00 00 • Göteborg +46 (0) 31 771 21 00 • Malmö +46 (0) 40 669 71 00 • www.wistrand.se

Huvudsamarbetspartners:

Gernandt & Danielsson

Linklaters

Medsamarbetspartners:

 **MANNHEIMER
SWARTLING**

VINGE

ROSCHIER

WHITE & CASE

Ett nytt år och ett nytt nummer av Press Judicata. Om det var jobbigt? Nej, självklart var det mest roligt. Men visst kan det vara svårt att komma igång igen efter jul. Varför? Därför att julen för en jur.stud. i allmänhet brukar vara förenad med en slags personlig och intellektuell söndring som gör det svårt för många att komma igång i början av vårterminen. Under några veckor byts nämligen tung kurslitteratur, brist på antioxidanter och sena kvällar på något independentbibliotek, plötsligt mot dåliga serier och lagad mat sex gånger om dagen. Därför så inleds också detta nummer med en ovanligt omfattande "Juridiska nyheter", skriven i notisform, så att ni som läsare snabbt ska kunna uppdatera er om vad som har hänt på det juridiska området sen senast.

Vid sidan av den diametralt förändrade livsföringen blir julen också ett tillfälle att utforska världen utanför Uppsala. Ofta kan det vara med en viss fascination som man går runt på stan och betraktar alla människor som gör andra saker än att vara tjugo-någonting och läsa på universitetet. Just konformiteten bland juriststudenterna tas upp en artikel i denna tidning om kvotering, som kommer särskilt lägligt eftersom SLU nyligen fälldes i Hovrätten för att ha tillämpat "viktad lottning" vid intagningen i syfte att få in en större andel män på veterinärutbildningen.

Under förra året inledde vi en satsning för att försöka få in mer av verkligheten i Press Judicata. Det verkar som om de flesta av er som läser har uppskattat detta och därför tänkte vi försöka fortsätta på samma spår även under våren. Idéerna flödar på redaktionen och jag kan lova att vi har några väldigt spännande tidningar framför oss. Inför detta nummer har vi bland annat gett oss ut för att undersöka hur det verkligen förhåller sig med tingstjänstgöring – är det en nödvändighet för en lyckad karriär eller klarar man sig lika bra utan? Vi besöker även en nykläckt jurist på hyresgästföreningen och en skatterättsjurist som blir ett exempel på att det ibland kan vara svårt att hitta rätt i karriären.

Det här blir mitt första nummer som chefredaktör och jag skulle därför vilja passa på att välkomna den charmanta Emma Busk som tar plats som biträdande redaktör under våren. Som nyss hemkommen från sin FN-praktik i Genève delar hon med sig av sina erfarenheter i tidningen i en personlig skildring. Också Juridiska föreningen har fått en del nya ansikten och en utförlig presentation av den nya styrelsen hittar ni längst bak.

Vi på redaktionen kan aldrig få nog av idéer och tar därför gärna emot förslag och allmänna synpunkter på tidningen. Vi ser dessutom tidningsengagemanget som ett väldigt roligt och utvecklande sätt att vara kreativ vid sidan av studierna, och eftersom vi ständigt är på jakt efter nya begåvade skribenter så vill jag därför även passa på att uppmana ni andra, som kanske också har ett intresse för att skriva, till att höra er på redaktion@jf-uppsala.se.

Trevlig läsning!

Rikard Samuelsson
Chefredaktör

JURIDISKA NYHETER

En erfordelig update efter juletid och juridisk avhållsamhet...

Red Bat – vilseledande efterbildning

Energidrycken Red Bull marknadsförs och säljs av Red Bull GmbH. Sedan början av 2009 marknadsför SM Group AB en energidryckskopia med varumärket Red Bat som lätt kan förväxlas med Red Bull.

MD har i ett tidigare avgörande (MD 2001:22) funnit att Red Bull-förpackningens framsida är så pass karaktäriskrisk att förpackningen som helhet har särprägel och är känd på marknaden. I det nu aktuella målet konstaterar MD att Red Bats förpackning har samma dominerande färger i blått och silver som Red Bull, ett i sig självt förväxlingsbart varumärke och en djurlogotyp som är placerad under varumärket. MD anser att Red Bats förpackning skapar väsentligen samma bestående minnesbild hos konsumenterna och att det finns en tydlig risk att de förväxlar förpackningarna.

Red Bats förpackning utgör därför en vilseledande efterbildning som är otillbörlig och ska förbjudas. SM Group AB förbjuds vid vite att vid marknadsföring av energidrycker använda förpackningar som lätt kan förväxlas med Red Bulls förpackningar.

Skadestånd av staten

BMW Sverige AB vill ha drygt 2,3 miljoner kronor i skadestånd av staten för det dröjsmål som Stockholms TR ska ha gjort sig skyldig till vid handläggningen av två tvistemål där bolaget

var part.

Målen ansågs vara av ”såväl omfattande som komplex karaktär” och den totala handläggningstiden blev drygt fem och ett halvt år. BMW anser att domstolens dröjsmål medfört att bolaget mist sin möjlighet att få ut skadestånd av sin motpart som försattes i konkurs innan målen prövades av TR:n. Motparten försattes i konkurs till följd av att de genom en dom från HovR förpliktigats att betala skadestånd om 3,3 miljoner kronor till ett annat bolag som också väckt talan mot motparten. Då en fortsatt process var utsiktslös för BMW återkallade parterna sin ansökan och BMW skriver till JK att ”det är uppenbart att BMW skulle ha vunnit framgång i båda målen om de hade prövats i rättegång”. BMW anser vidare att om domstolen iakttagit sin skyldighet enligt rättegångsbalken och EKMR att handlägga målen med den snabbhet och aktsamhet som där krävs så skulle TR:n dom meddelats före HovR:ns avgörande.

JK konstaterar att TR förtjänar kritik för den långa handläggningstiden men menar att försummelsen inte är så allvarlig att BMW:s rätt till rättegång inom skälig tid har kränkts. Med hänsyn till motpartens betalningsförmåga i stort framstår det dessutom enligt JK som osannolikt att motparten hade kunnat ersätta BMW:s rättegångskostnader även om målen avgjorts tidigare och skadeståndsanspråket avslås därför.

Äktenskapslicens utfärdad till omyndig

En kvinna kräver 35 000 kronor i skadestånd av staten för att Skatteverket har utfärdad en äktenskapslicens till henne, trots att hon inte hade rätt att ingå äktenskap. Skatteverket uppmärksammade inte vid handläggningen att kvinnan var omyndig.

Både Skatteverket och JK finner att staten ådragit sig skadeståndsansvar genom det felaktiga utfärdandet av äktenskapscertifikatet. JK anser dock inte att kvinnan visat att hon drabbats av någon förmögenhetsskada till följd av felet och eftersom det saknas grund för kvinnans begäran om ersättning för ideell skada så avslår JK kvinnans skadeståndsanspråk i sin helhet.

Barnläkaren åtalas för dråp

Barnläkaren vid Astrid Lindgrens sjukhus åtalas för dråp på den lilla flickan som vårdades på sjukhuset och senare avled med höga doser av narkosmedlet Thiopental i blodet.

Chefsåklagare Peter Claeson anser sig kunna styrka att narkosmedlet tillförts flickan strax innan hon avled, att den misstänkta läkaren personligen tillförde läkemedlet, att detta orsakade flickans död samt att ingen ordinerat läkemedlet. Han anser sig också att kunna styrka att det inte var medicinskt motiverat att ge flickan läkemedlet och att det inte heller tillförts av misstag.

Bevisningen utgörs dels av de rättsmedicinska och medicinska utredningarna och dels av

vittnesuppgifter som lämnats av de personer som var närvarande i rummet då flickan avled. Peter Claeson ser ingen anledning att ifrågasätta analysresultaten och anser sammantaget att bevisläget är sådant att han förväntar sig en fällande dom.

Läkarens ombud, Björn Hurtig, har begärt att åklagaren ska göra en ny utredning och hänvisar till ett antal vittnesmål som han anser talar emot åklagarens påståenden. Han åberopar även ett yttrande från Socialstyrelsen som inte kunde konstatera något fel från läkarens sida.

Beskattning vid utlandsflytt

En man avser att tillsammans med sin sambo flytta till Schweiz för att varaktigt bosätta sig där. Mannen äger genom ett fåmansföretag ett helägt luxemburgskt bolag vars enda uppgift är att äga aktierna i fåmansföretaget. Fåmansföretaget har också ett svenskt dotterbolag. Koncernen ska avvecklas genom att fåmansföretaget avyttrar dotterbolaget till utomstående köpare varefter fåmansföretaget och det luxemburgska bolaget också ska säljas på liknande sätt eller likvideras.

Skatterättsnämnden anser att mannen efter utflyttningen inte längre har någon väsentlig anknytning till Sverige och inte kan anses vara obegränsat skattskyldig här på den grunden. Efter att andelarna i bolaget avyttras kommer mannen därför att vara begränsat skattskyldig i Sverige och istället vara skattskyldig i Schweiz enligt skatteavtalet som upprättats mellan Sverige och Schweiz.

Rättsfölgderna enligt skatteavtalet och IL 3:19 är enligt Skatterättsnämnden oförenliga och enligt de principer som RegR fastlade i RÅ 2008 ref. 24 ska reglerna i IL 3:19 ges företräde framför skatteavtalet. Mannen ska till följd av detta beskattas i Sverige för den kapitalvinst som uppkommer när han avyttrar sina andelar i bolaget eller annars likviderar bolaget.

Varumärkesregistrering av "grov" snus

Swedish Match har varumärkesregistrerat ordmärket "grov" för snus. Patentverket upphävd dock registreringen med motiveringen att det i det svenska språket inte finns någon synonym till ordet grov i dess aktuella betydelse. Utan betungande omskrivningar är det därför inte möjligt att vid marknadsföring av snus redogöra för varans beskaffenhet. På grund av detta borde ordet inte vara förbehållet en enskild näringsidkare och Patentverket anser därför att det måste föreligga ett absolut frihållningsbehov för ordets lydelse.

Swedish Match anförde till Patentbesvärsrätten att "grov" inte är den grammatiskt korrekta formen av adjektivet eftersom det ska böjas till "grovt" i förhållande till snus och att ordet "grov" därför inte bör ses som något annat än ett varumärke i förhållande till snus.

Patentbesvärsrätten anser att Patentverkets beslut strider mot en EG-dom i vilken det fastslagits att geografiska namn inte omfattas av något absolut frihållningsbehov. Samma sak borde då gälla även för andra deskriptiva beteckningar. Den överklagade domen undanröjs därför och målet återförvisas till Patentverket för en förnyad prövning.

Arvstvist ger pojke uppehållstillstånd

En 16-årig pojke med hemvist i Afghanistan är det enda barnet som kan arva sin far. Pojken anför i Migrationsdomstolen att han fruktar att bli dödad av sina styvbröder på grund av den arvstvist som detta ger upphov till. Domstolen ansåg att något generellt skyddsbehov som grundar rätt till uppehållstillstånd inte föreligger utan att en individuell prövning av asylskälen måste göras.

Migrationsdomstolen bedömer pojkens berättelse som trovärdig och att en arvstvist sannolikt kan föreligga. Vidare konstaterar domstolen att den klan som pojken tillhör inte

har möjlighet att tillhandahålla ett effektivt rättssystem och eftersom pojken inte har några släktingar i hemlandet som kan ta emot honom så får han anses sakna ett möjligt och relevant internt flyktalternativ. Pojken beviljas därför permanent uppehållstillstånd i Sverige.

Skäligt påslag vid andrahandsuthyrning

Två män hyrde en möblerad lägenhet av ett par. Männen ansåg att hyran var oskälig och yrkade efter hyrestidens slut återbetalning av delar av hyran.

Hyresnämnden gjorde en skönsässig bedömning och fann med hänsyn till lägenhetens skick och utrustning att ett påslag med drygt 24 procent var att anse som en skälig hyra. Hyresnämnden förpliktigade paret att återbetala vad de erhållit utöver detta. Båda parterna överklagade nämndens beslut till HovR som gjorde samma bedömning som nämnden och avslag överklagandena.

Prejudicerande skattemål

Flera befattningshavare investerade i aktier i det egna företaget där de var anställda. Samtliga personer hade i avtal accepterat vissa förfoganderättsinskränkningar i förhållande till sitt ägande. Frågan i målet rörde om dessa nyckelpersoners aktievinst skulle beskattas som kapital- eller tjänsteinkomst.

RegR gav de skattskyldiga rätt och fastslog att vinsterna ska beskattas som inkomst av kapital. Detta innebär att vinsterna beskattas lägre än om de varit att anse som inkomst av tjänst samt att några arbetsgivaravgifter inte ska utgå.

Domen blir prejudicerande och får mycket stor betydelse framförallt för riskkapitalbranschen och för personer i ledande ställning i bolag som kontrolleras av riskkapitalbolag.

Kallade fotbollsspelare för "neger"

Glenn Hysén använde ordet "neger" för att beskriva en fotbollsspelare i en radiointervju och anmälde efter detta till JK för hets mot folkgrupp. I programmet berättar Glenn Hysén också en anekdot där fotbollsspelaren på grund av ett missförstånd flera gånger kallades för "Nigger" istället för sitt riktiga smeknamn "Digger".

JK konstaterar att ordet "neger" i regel får anses ha en nedsättande eller missaktande innebörd och att detta i än högre grad gäller för ordet "nigger" som generellt får anses ge uttryck för förakt.

Det kan dock inte i alla sammanhang anses brottsligt att använda sig av orden utan syftet och sammanhanget då orden används måste beaktas. Med hänsyn till radioprogrammets syfte och i övrigt skämtsamma innebörd konstaterar JK att orden inte använts på ett sådant sätt att det infattar hets mot folkgrupp.

Hot mot poliser

En man kallade kvinnliga poliser för "snuthoror" och "finska horor". Han kallade dem också för grisar och gjorde läten som påminde om djuren. Till en av poliserna sa han att "hennes familj skulle vara orolig".

TR:n dömde mannen till fängelse för hot mot tjänsteman och förolämpning. HovR:n ansåg dock inte att hotbrotten framstod som särskilt kvalificerade utan istället att de delvis hade karaktären av missnöjesyttringar efter det att mannen har gripits. Brottet hot mot tjänsteman bör därför rubriceras som ringa brott och straffet sänktes i HovR:n till dagsböter.

Invandrare ska kunna försörja sig själva

Regeringen har överlämnat propositionen "Försörjningskrav vid anhöriginvandring" till riksdagen. Enligt förslaget kommer det från och med den 15 april att krävas att alla invandrare som söker uppehållstillstånd på grund av anknytning till en person i Sverige ska kunna försörjas av anhöriga eller kunna försörja sig själv.

Migrationsminister Tobias Billström säger att "försörjningskravet ger ett tydligt incitament att söka arbete och att bosätta sig på orter där chansen till arbete och bostad är störst". Han anser också att försörjningskravet gör att de nyanlända kommer till ett innanförskap istället för ett utanförskap och att det skapar mer ordning för de kommuner som tar ett stort ansvar för mottagandet.

Undantagna från försörjningskravet är de som är medborgare i Sverige, ett annat EES-land eller Schweiz. Utländska medborgare som varit bosatta i Sverige i fyra år, flyktingar, vissa skyddsbehövande samt barn och deras föräldrar omfattas inte heller av kravet.

Skattetillägg efter felräkning

En man hade i sin deklaration yrkat avdrag för resor med 117 936 kronor. Han uppgav sedan i ett telefonsamtal med Skatteverket att han räknat fel på mil och kilometer och att den korrekta summan var 11 793,6 kronor. Skatteverket

påförde trots detta mannen ett skattetillägg om 40 procent.

KamR anser inte felet vara så uppenbart att skattetillägget ska underlåtas. Domstolen anser dock att det föreligger skäl till delvis befrielse och att det med hänsyn till att tillägget får anses oskäligt i förhållande till felaktighetens art är rimligt att sätta ned skattetillägget till 20 procent.

Sverigedemokrater fälls för förtal

Två Sverigedemokrater förpliktades i Lunds TR att utge skadestånd efter att ha förtalat en man i ett blogginlägg. Det var Sverigedemokraternas vice ordförande och hennes sambo som skrev att mannen, som är aktiv i Sveriges kommunistiska ungdomsförbund, hade gripits av polis i samband med ett av Sverigedemokraternas möten. TR anser att paret gjort sig skyldiga till förtal och förpliktigar dem att utge 5000 kronor till mannen.

SLU fälls för könsdiskriminering

Universitetet stämde av ett antal kvinnor som på grund av "viktad lottning" inte antogs till veterinärutbildningen i den aktuella urvalsgruppen.

Svea HovR anser att det är tveksamt om det överhuvudtaget är tillåtet att tillämpa så kallad "viktad lottning". Domstolen menar också att diskrimineringen i det aktuella fallet inte står i rimlig proportion till den begränsade effekt som gynnandet av män haft för könsfördelningen.

HovR fastställer därmed att SLU gjort sig skyldiga till könsdiskriminering genom att ge män förtur framför kvinnor till universitetets veterinärutbildning. Var och en av kvinnorna ska få 35 000 kronor av universitetet.

Media Markt vs Elgiganten

MD har flera gånger förbjudit Elgiganten att använda vissa påståenden i sin marknadsföring. Elgiganten har ett flertal gånger överträtt MD:s förbud och TR:n har två gånger dömt ut vite för överträdelseerna.

Enligt MD har Elgiganten inte kunnat styrka att de är vare sig störst eller ledande på marknaden och har därför inte heller haft fog för sådana påståenden. Elgiganten har inte heller kunnat styrka att de är billigast på marknaden. Påståenden med sådan innebörd är vilseledande och har sannolikt påverkat konsumentens förmåga att fatta välgrundade affärsbeslut. MD konstaterar att samtliga påståenden är otillbörliga och ska förbjudas.

Domstolen konstaterar att Elgiganten fortfarande använder sig av de förbjudna påståendena i sin marknadsföring.

MD förbjuder därför Elgiganten vid vite om två miljoner kronor att i sin marknadsföring påstå att bolaget är störst, ledande eller billigast eftersom det inte har visats att så är fallet. Elgiganten förbjuds också att använda 13 specifika påståenden samt andra liknande uttryck av väsentligen samma innebörd.

Thomas Quick beviljas resning

Thomas Quick har dömts för 8 av de ca 30 mord

som han har erkänt, bl.a. dömdes han 1997 för mordet på 24-åriga Yenon Levi som hittades död i Dalarna 1988. Numera har Quick återtagit samtliga erkännanden och lämnade i april 2009 in en resningsansökan till Svea HovR gällande mordet på Yenon Levi.

I resningsansökan skriver Quicks advokater bl.a. att förhållanden avgett falsk utsaga, att åklagaren undanhållit väsentlig information och att Quick erkände mordet under påverkan av narkotikaklassade medel. Dessutom pekas en annan tänkbar gärningsman ut i resningsansökan.

Domstolen bedömer att materialet i resningsansökan väcker tvivel om Quicks skuld och att det finns synnerliga skäl för att på nytt pröva frågan om ansvar för brottet. Domstolen beviljar därför Quicks resningsansökan.

Quicks advokat har meddelat att Quick avser att begära resning rörande samtliga mot honom fällande domar.

Ny JK

Justitierådet Anna Skarhed har utsetts till ny justitiekansler. Skarhed har varit justitieråd i HD sedan 2005 och har dessförinnan varit lagman vid Linköpings tingsrätt. Själv säger Skarhed i en kommentar att "jag tycker det är roligt att ha fått det här ansvaret och det här uppdraget och att vara kvinna".

Samtidigt som Skarhed utsågs till JK så utsågs Göran Lambertz formellt till justitieråd i HD.

Nya JK Anna Skarhed

Sturebymålet

HovR fastställer TR:ns dom och dömer de två 16-åringarna som är skyldiga till mordet på 15-åriga Therese Johansson Rojo i Stureby 2009 till slutet ungdomsvård i ett år och åtta månader.

Pojken, som erkänt att han dödat Therese, döms för mord och flickan döms för anstiftan till mord eftersom det enligt HovR:n är bevisat att flickan genom "psykisk påverkan" drivit pojken till mordet.

Text: Emma Busk (T8)

Foto: Rikard Samuelsson (T6)

G&D

- en av Sveriges ledande affärsjuridiska advokatbyråer

Gernandt & Danielsson är en av de högst rankade advokatbyråerna enligt branschmätningarna *Commercial Law*, *Affärsvärlden*, *Chambers*, *Merger Market* och *Legal 500*. Genomgående lovprisas byråns skickliga jurister och deras förmåga att hantera komplexa transaktioner, tvister och utredningar.

Gernandt & Danielsson strävar efter att vara den högst ansedda och mest eftertraktade affärsjuridiska rådgivaren i Sverige.

Hos oss får duktiga jurister ett spännande och engagerande arbete, där många uppdrag utförs i en internationell miljö. Vi erbjuder utbildning och mycket konkurrenskraftiga anställningsvillkor. Byrån sysselsätter idag ca 110 anställda.

Besök oss gärna på vår hemsida www.gda.se.

Gernandt & Danielsson

Hamngatan 2, Box 5747
SE-114 87 Stockholm

Tel +46 8 670 66 00

Fax +46 8 662 61 01

www.gda.se

De lettiska byggarbetarna i Vaxholm

ANMÄRKNINGAR

Sedan Lissabonfördraget trädde ikraft den 1 december 2009 heter EG-fördraget numera fördraget Europeiska unionens funktionssätt (EUF), EG-domstolen har formellt blivit EU-domstolen och förstainstansrätten kallas nu Tribunalen.

Med anledning av EU-domstolens dom i Laval-målet har regeringen föreslagit nya fredspliktsregler i utstationeringslagen (proposition 2009/10:48). Vad gäller lex Britannia, som underkändes av EU-domstolen, föreslår regeringen att den flyttas till en egen 42 a § och får ett undantag med innebörden att Britanniaprincipen inte gäller vid stridsåtgärder mot utstationerade arbetsgivare. De nya reglerna föreslås träda i kraft i april 2010.

Konflikten som skulle ge upphov till en EU-rättslig milstolpe och en begränsad facklig stridsrätt

”Åk hem, åk hem!” Utanför grindarna till ett skolbygge i Vaxholm en morgon i mitten av december 2004 stod ett antal svenska byggarbetare och krävde att de lettiska byggarbetarna som anlände till platsen skulle vända hem. Stämningen var minst sagt hätsk.

Bakgrunden var att Baltic Bygg, ett svenskt dotterbolag till det lettiska bolaget Laval un Parteri, som utstationerat arbetarna, vägrat att teckna ett svenskt kollektivavtal med Svenska Byggarbetarförbundet (Byggnads). Av förhandlingsprotokollet framgick det emellertid att Byggnads avdelning 1 (Byggettan) hade ställt ett löneultimatum som gick utöver genomsnittslönen för svenska byggnadsarbetare.

Istället tecknade Laval under hösten 2004 två lettiska kollektivavtal som skulle omfatta de utstationerade arbetarna. Detta sågs av Byggnads som ett sätt att undgå tillämpning av svenska kollektivavtal. Efter att förhandlingarna mellan Laval och Byggettan strandat varslade därmed Byggnads i november om blockad. Därefter vidtog även Svenska Elektrikerförbundet sympatitåtgärder mot bolaget.

Till följd av blockaden lämnade i februari 2005 slutligen det lettiska byggföretaget Vaxholm. Och en månad senare försattes Baltic Bygg i konkurs. Detta skulle emellertid endast markera slutet på början på vad som skulle bli en långdragen konflikt.

Den 7 november 2004 hade Laval, uppbackad av Svenskt Näringsliv, väckt talan vid Arbetsdomstolen (AD) gentemot fackförbunden och yrkade att domstolen skulle förklara att de vidtagna stridsåtgärderna var olovliga på grund av att de stred mot EU-rätten. Men domstolen avvisade interimistiskt Lavals krav i december 2004. Domstolen menade att det inte förelåg sannolika skäl för att stridsåtgärderna var olovliga. Efter att Högsta domstolen i februari 2005 avslagit Lavals resningsansökan, meddelade dock AD i april 2005, efter huvudförhandling i målet, att domstolen skulle inhämta förhandsavgörande från EU-domstolen.

AD ställde två frågor till EU-domstolen; dels om stridsåtgärderna som vidtogs i fallet för att tvinga Laval att teckna ett svenskt kollektivavtal var förenliga med EU-fördragets regler om fri rörlighet för tjänster och utstationeringsdirektivet, dels om den så kallade lex Britannia (AD 1989 nr 120), som innebär att ett svensk fackförbund får vidta stridsåtgärder i syfte att undantränga ett utländskt kollektivavtal, är förenlig med EU-rätten.

Den 18 december 2007 meddelade EU-domstolen sin dom (C-341/05). Domstolen slog fast att blockaden utgjorde ett hinder mot den fria rörligheten för tjänster och att lex Britannia var diskriminerande och därmed stod i strid med EU-rätten.

EU-domstolen tolkade utstationeringsdirektivet som ett tak för vilka arbetsvillkor fackförbund kan kräva av gästande utländska företag. Det är med andra ord inte tillåtet att genom stridsåtgärder kräva villkor som går utöver vad utstationeringsdirektivet föreskriver i den så kallade ”hårda kärnan”. Byggettan hade klart gått utöver vad som var tillåtet genom sitt löneultimatum. Och stridsåtgärderna ansågs således vara oproportionerliga och i strid med EU-rätten.

Inte oväntat rasade de svenska fackförbunden mot EU-domstolens dom. De hävdade att domen innebar den svenska modellens undergång och underströk samtidigt att domstolen hade ställt dörren vidöppen för lönedumping. Den i vår grundlag fastslagna rätten att vidta stridsåtgärder hade plötsligt genom EU-domstolens dom blivit föremål för ett krav på proportionalitet gentemot utländska arbetsgi-

vare, till fackförbundens tydliga förtret.

Visserligen erkände EU-domstolen i domen rätten att vidta stridsåtgärder i sig, men menade att den kunde inskränkas av de ekonomiska friheterna som garanteras i EU-fördraget. Gemenskapens ekonomiska mål hade plötsligt hamnat i direkt kollisionsskurs med dess sociala mål. Och de ekonomiska friheterna gavs företräde.

Konflikten var emellertid inte över. Laval hade vunnit den första ronden i Luxemburg och nu återstod det för AD att ta ställning till bolagets krav på skadestånd från fackförbunden. Kontroversiellt nog inhämtade domstolen inte något nytt förhandsavgörande från EU-domstolen angående skadestandsfrågan, utan menade att EU-rätten var tillräckligt klar att skäl saknades för det. Domstolen konstaterade att det inte finns några direkt tillämpliga inhemska skadestandsregler, utan slog istället fast att fackförbunden var skadeståndsskyldiga direkt på grundval av EU-rätten. Bestämmelsen om fri rörlighet för tjänster i EU-fördraget ska nämligen anses ha horisontell direkt effekt, dvs. gälla direkt mellan privata rättssubjekt.

Frågan blev således vilka skadestandsregler som ska tillämpas; skadeståndslagen eller skadestandsreglerna i medbestämmandelagen? Fackförbunden hade argumenterat för att skadeståndslagens regler och därmed att ett krav på culpa skulle tillämpas. AD valde emellertid att tillämpa medbestämmandelagens regler analogt. Skadeståndsskyldighet på grund av brott mot EU-rätten är med andra ord strikt enligt domstolens uppfattning.

På grund av att EU-domstolen i sin dom förklarat att Britanniaprincipen var oförenlig med EU-rätten i Laval-målet blev den naturliga konsekvensen att domstolen inte kunde tillämpa principen. Och på grund av EU-rättens retroaktiva verkan slog domstolen fast att stridsåtgärderna således var olovliga när Byggnads och Elektrikerförbundet vidtog dem under hösten 2004.

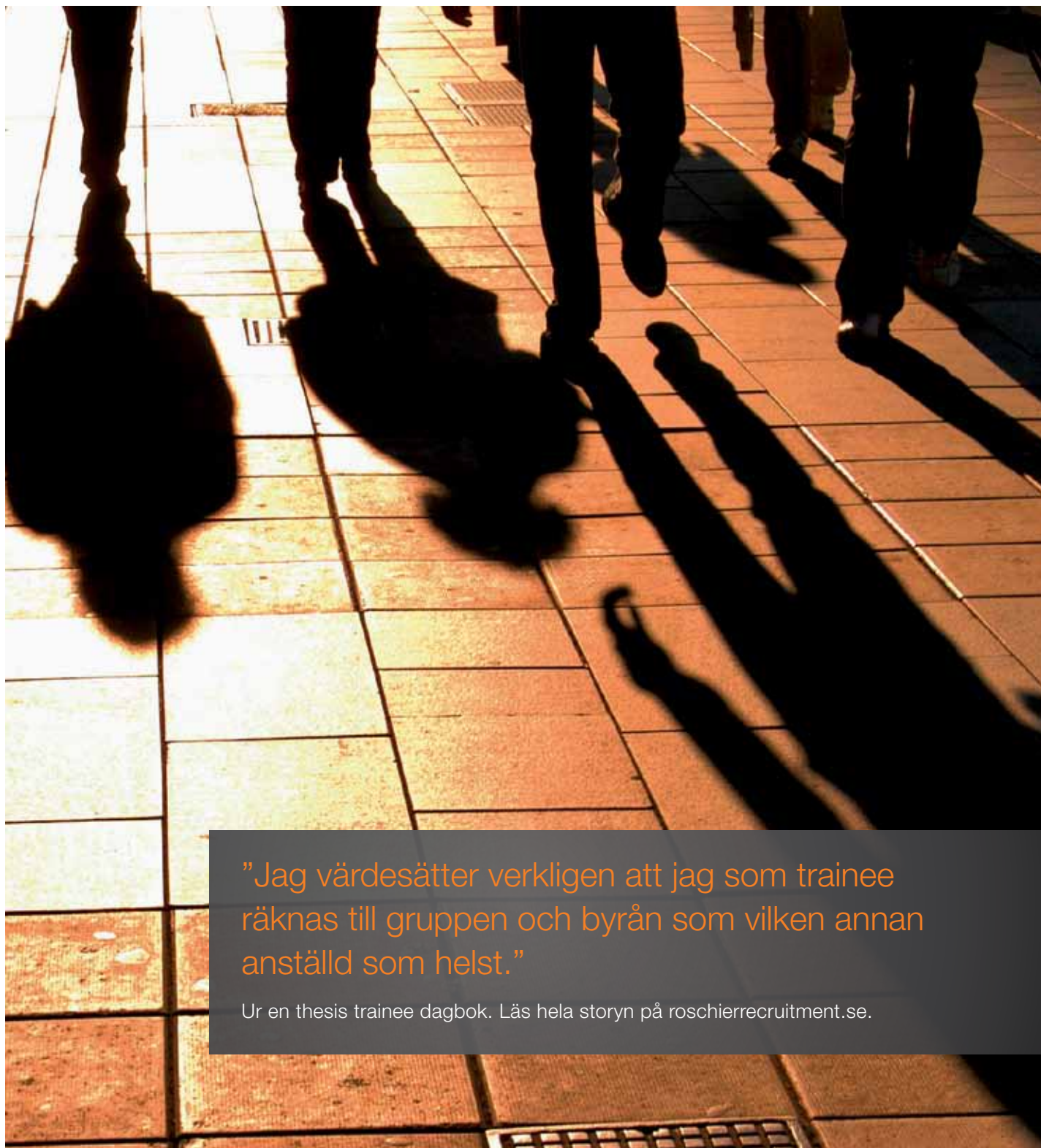
Med fyra röster mot tre förpliktade domstolen fackförbunden att utge 550 000 kr i allmänt skadestånd till Laval. Dessutom förpliktades fackförbunden att utge ytterligare ca två miljoner kronor i rättegångskostnader. AD såg inga hinder i princip mot att också döma ut ekonomiskt skadestånd, men domstolen avslog yrkandet, då Laval i fallet inte lyckats visa på hur stor den ekonomiska skadan var.

AD:s dom i skadestandsfrågan väckte minst sagt fackens bestörtning. Byggnads ordförande kommenterade domen som ”ett nederlag och väldigt konstig”, i synnerhet mot bakgrund av domstolens interimistiska beslut i december 2004. Advokat Anders Elmér, som var ett av Lavals ombud, menade dock att det inte spelar så stor roll att AD ansåg att stridsåtgärderna sannolikt var lovliga i sitt interimistiska beslut och syftar till att det ligger i sakens natur att ett interimistiskt beslut endast utgör en provisorisk bedömning.

Domen visar onekligen att fackförbunden inte längre kan blunda för EU-rättens existens. Byggnads hade följt den svenska lagstiftningen när de vidtog stridsåtgärderna. Trots det och att rättsläget inte var klart förrän EU-domstolen meddelade sin dom såg AD inga hinder att döma ut skadestånd.

Fackförbunden borde med andra ord ha övervägt frågan om stridsåtgärderna kunde stå i strid med EU-rätten redan innan de vidtog dem. Föga anade sannolikt Byggnads när de hösten 2004 utlöste sina stridsåtgärder att konflikten skulle ge upphov till en milstolpe i EU-rättens utveckling och att det samtidigt skulle innebära en inskränkt stridsrätt för de svenska fackförbunden.

Text: Johan Sundkvist (T8)

”Jag värdesätter verkligen att jag som trainee räknas till gruppen och byrån som vilken annan anställd som helst.”

Ur en thesis trainee dagbok. Läs hela storyn på roschierrecruitment.se.

Vi är en affärsjuridisk byrå där du blir värdefull från dag ett.

Hur är det att arbeta på Roschier? Vi skulle kunna berätta i timmar om hur vi uppmuntrar nytänkande och nyskapande. Om hur vi hjälper dig att utvecklas till en fullfjädrad affärsjurist. Att våra klienter ställer höga krav och tillhör toppen av näringslivet. Och att du som ny medarbetare direkt får en värdefull roll. Men vi tror ändå

att det är bättre att du får höra det från människor i samma situation som du.

Läs deras story på www.roschierrecruitment.se. Där kan du också skicka in en ansökan och få mer information.

Roschier – Värdefull affärsjuridik

Något om ett utskriftssystem

Den tekniska utvecklingen fortsätter framåt. I den senaste upplagan av Språkrådets nyordlista återfinns ord som laddstolpe och kvittra. Sistnämnda med den nya otvetydiga innebörden mikrob-logga(!) Det tycks finnas en iver att upgradera samhället med ny teknologi. Men även om det är spännande med ny teknik, så finns det också gammal teknik som vi använder oss av varje dag.

Om vi då tar det här med datorutskrifter. Med självkostnadsprincip betalar vi juridikstudenter för våra utskrifter på universitetets olika utskriftssystem. Vi förutsätter därmed att ett funktionellt utskriftssystem ska finnas tillgängligt. Och det brukar det finnas, men inte alltid utan komplikationer... Senast i höstas rekommenderade juridiska biblioteket studenterna som kom för att skriva ut att göra det i en annan del av universitetet i samband med sammanfallande PM-inlämningar. Många har nog ett minne eller två av krånglande skrivare.

Men nu har förbättringar presenterats i form av det nya utskriftssystemet Korint. Rent krasst innebär det ett nytt betalsystem, ett nytt plastkort och att fler skrivare och kopiatorer har ställts in i juridiska biblioteket. Det går att läsa på Korints hemsida att tre viktiga mål skall uppfyllas: minska hanteringen av kontanter, minska antalet onödiga utskrifter och kopior samt vara för studenterna en tillgänglig, lättanvänd och prisvärd lösning.

Rent praktiskt innebär det bland annat att man inte längre behöver en välstruken sedel för att kunna fylla på kortet, utan kan göra det från en dator, möjlighet att skriva ut på fram- och baksida, samt att skanna in sidor för att kunna läsa dem på datorn – utan att behöva skriva ut.

Allt det här låter förstås bra. När man säljer in teknik, vill man betona fördelarna med den. Det är lätt att fokusera på en ny finess som är revolutionerande, innehåller unika lösningar, och så vidare. Och någonstans där är det också lätt att man förlorar sig i prisandet av fördelarna med tekniken och allt positivt den kan åstadkomma. Inte så gärna vill man prata om teknikens brister. Men för all del, vill man sälja in något, så talar man ju sig varm om det.

Det nya systemets teknik är utlagt på ett antal aktörer: universitetets IT-strategiska enhet, ett företag som sköter utskriftssystemet och ett företag som sköter betalsystemet. Därtill ska räknas bibliotekets personal som ofta är de första man får vända sig till vid fel. Det är klart, för alla finesser krävs det säkert många aktörer och given arbetsordning. Men det utesluter inte att det blir en längre byråkratisk gång vid fel. Det nya systemet är inte osårbart, och med en tung belastning finns det stora krav på att systemet klarar de utmaningar det står inför.

Även om ingen teknik kan vara perfekt är nog kraven den genomsnittlige juridikstudenten har på systemet ungefär det samma som målen som skall uppfyllas: att få den långa registreringsproceduren överstökad, lyckas fylla på korintkortet utan komplikationer och därefter kunna skriva ut på en skrivare som inte krånglar. Helst utan att behöva köa någon längre tid, även i samband med stundande PM-inlämningar. Tillgänglighet, användarvänlighet och prisvärdhet; det borde inte vara för mycket att begärt av ett utskriftssystem. Om det nya systemet uppfyller de kraven återstår att se.

Text: Nils Larsson (T4)

Sluta tro på rättsväsendet!

Jag är snart en färdigutbildad jurist. Det har därför varit min uppgift under snart 4 år att vid varje socialt arrangemang utanför universitetsstaden förklara hur man kan fria killar som "helt uppenbart" våldtagit en tjej. Vi är nog många som mekaniskt rabblat upp rekvisiten som måste vara uppfyllda för att en fällande dom ska vara möjlig. Oavsett hur retoriskt korrekt vi illustrerat situationen så slutar samtalet oftast med att icke-juristen svarar: "Jag tror ändå att han gjort det". Det som skiljer mig från många andra jurister är att jag inte ser ett problem med det. Jag är snarare lättad.

Våldtäkt är ett svårbedömt brott. Det är upp till domstolen att bedöma om offret ifråga sagt ifrån tillräckligt tydligt och att försöka utröna om det har förelegat något tvång. Många blir därför friade i domstol för att bevisningen inte håller. Detta har medfört en hetsig debatt där ena sidan för-
språkar omvänd bevisbörda för att fälla fler och den andra sidan menar att tjejer alltför lättvindigt anklagar en kille för våldtäkt. Debatten har fastnat vid hur man kan ändra lagen för att få fast rätt killar och fria de andra. I denna process har något märkligt inträffat. Gemene man har börjat resonera som jurister. Allt mer sällan hör jag människor som höjer rösten när en person friats från brottet på grund av bristande bevisning snarare än oskuld. Istället påpekar man att lagen inte är vattentät och att brottslingar troligen kommer undan. Gemene man har lärt sig skilja på lag och moral vilket har resulterat i att endast domstolen dömer.

Detta kan tyckas vara alldeles fenomenalt för oss jurister. Äntligen förstår folket att vi måste få personer dömda innan vi kan döma dem! Oskyldig till motsatsen bevisats börjar få fäste. Men vad kommer detta göra med samhällets moral?

En stark tro på rättsväsendet hos allmänheten anses vara fundamental. I Sverige vill vi undvika att människor gör upp utanför domstolarna och öga för öga är inte längre en legitim anledning för hämnd. Men måste det inte finnas visst tvivel? Jag är rädd att samhället är på väg mot total acceptans av

domstolens domar vilket äventyrar den fortsatta utvecklingen av rättsväsendet. Vår lagbok kan inte i sin helhet tolkas *é contrario*. Att rekvisiten inte är uppfyllda gör att handlingen ifråga inte är brottslig, det medför dock inte att handlingen är god. Att samhället slutar döma kan därför innebära att killar som borde känna skuld, om än inte straffas, tror att det är okej att handla som de gjort. En stark tro på rättsväsendet må vara fundamental, men det är en stark tro på moral också. Genom ett samhälle där moral och rätt påverkar varandra kan en gråzon skapas för att visa på vad samhället anser är ont och gott, inte bara lagligt och brottsligt.

Det är därför med blandade känslor jag upptäcker att gemene man har börjat lyssna på min redovisning av brottsbalkens rekvisit. Jag är som jurist väldigt glad att oskyldiga människor slipper bli dömda av samhället för brott de inte begått. Samtidigt har jag ingenting emot att gemene man dömer personen efter sin egen moral. Detta visar personen ifråga att det visserligen inte är brottsligt det han gjort men inte heller snällt. Förhoppningsvis kan den dömande massan med sin moral påminna oss jurister om att verkligheten inte alltid ser ut som lagboken. Och förhoppningsvis kan gemene man påminna killen att han inte är en nobel riddare endast för att tingsrätten friat honom från våldtäkt. Att följa lagen är bra, att följa moralen är bättre.

Hur kan vi då undvika att samhället börjar följa lagen snarare än moralen? Jag är nyfiken på en för oss jurister främmande lösning. Jag vill att vi ska bli personliga. Jag vill att vi ska uttrycka vad vi tycker och känner. Jag vill att vi ska börja stå för egna åsikter vid sidan av våra professionella åsikter. Låt oss på nästa mingel ge svar på tal när gemene man dömer brottslingen på förhand. Låt oss våga säga: Ja, inte var det brottsligt, men inte var det rätt.

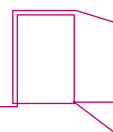
Text: Sandra Lundin (T8)

Internationell karriär som affärsjurist? Ta tunnelbanan.

Visst är London, New York eller Tokyo trevligt. Men du behöver inte åka dit för att göra internationell karriär. Hoppa av tunnelbanan vid Hötorget och kom till oss på Linklaters. Här i Stockholm är miljön internationell så det räcker och blir över. Vi har nämligen en förkärlek till stora och komplexa affärer där vi samarbetar gränslöst mellan våra kontor runt om i världen.

**Starta resan genom att söka till vårt Junior Associate Programme.
Läs mer på www.linklaters.com/joinus**

linklaters.com/joinus

Praktik hos FN

- mycket mer än bara praktik

Att få göra praktik hos FN är något jag inte ens vågade drömma om när jag började på juristutbildningen för ett par år sedan. Men nu sitter jag här, just hemkommen efter åtta veckors praktik hos FN i Genève. Och det har varit en fantastisk upplevelse på alla sätt.

När jag landade i Genève visste jag inte alls vad jag skulle förvänta mig. Jan Darpö, universitetslektor och docent vid Uppsala Universitet, är min handledare och den som från början introducerade praktiken för mig. Han är också ordförande för en arbetsgrupp som heter Task Force on Access to Justice och det är för dem som jag gör min studie och uppsats. Jan Darpö och jag hade visserligen pratat en hel del men det är ändå svårt att tänka sig in i hur det kommer vara när man väl är på plats.

Det var i alla fall söndag eftermiddag när jag landade och efter att ha installerat mig i mitt rum så bestämde jag mig för att provgå vägen till FN-palatset. I flera dagar hade jag varit nervös men när jag väl kom dit och stod framför de stora grindarna blev jag helt plötsligt alldeles lugn. Istället fylldes jag av förväntan och när jag gick hem kunde jag knappt vänta till morgonen därpå.

När det äntligen blev måndag morgon fick jag gå till den stora ingången som kallas för "Pregny Gate". Där går man igenom en säkerhetskontroll precis som man gör på flygplatsen, de scanar både väskor och personer, och sedan får man anmäla sig hos vakterna. Jag fick ett

provisoriskt id-kort och en massa papper som skulle fyllas i och lämnas på olika ställen under dagen. Sedan var jag godkänd och klar och det var dags att gå till mitt kontor och träffa min handledare. Här någonstans blev jag lite nervös igen men mest var det bara spännande. Min handledare visade sig vara en färdig dam från Grekland som kallas för Aphro. Hon pratar fort och mycket och verkar alltid ha tusen bol-lar i luften. När jag dök upp på förmiddagen bjöd hon på kaffe och berättade om sig själv, om FN och om Århuskonventionen. Aphro fick mig att känna mig väldigt välkommen och redan efter lunch fick jag min första uppgift att ta tag i.

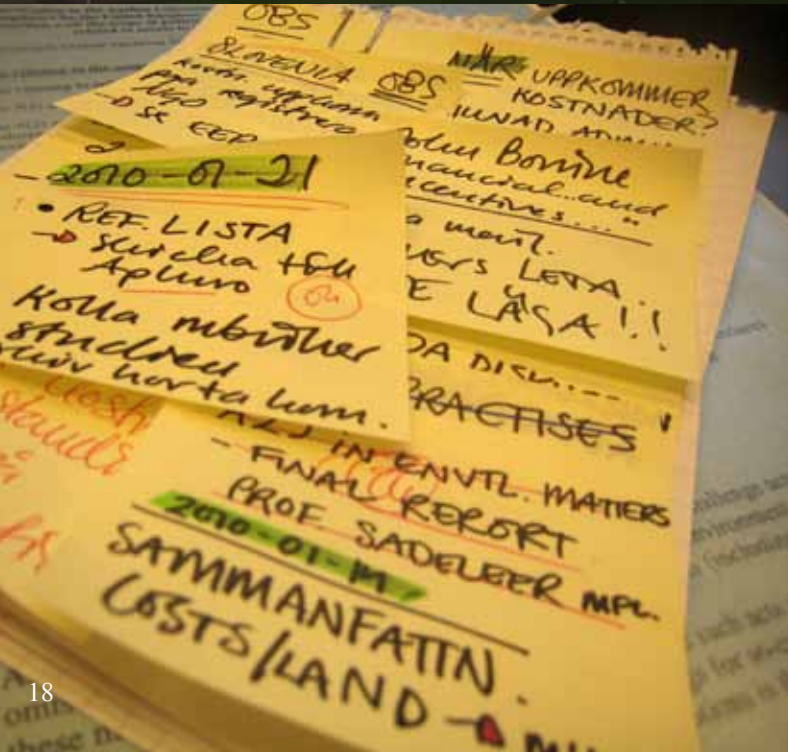
FN-palatset är jättefint och jättestort. Från golv till tak är det marmor i de stora hallarna, det är högt i tak och genom fönstren har man utsikt över Genèvejön och höga snöklädda berg. Under hela tiden jag var där tyckte jag att det var fascinerande att bara gå runt och titta i huset. Det finns mängder med tavlor och annan konst från hela världen och i en av de stora salarna har de konstutställningar som byts ut med jämna mellanrum.

Problemet är att alla korridorer ser likadana ut till en början. Första dagen när jag skulle gå till min handledares kontor på våningen under min tog det mig 17 minuter att hitta rätt. Några dagar senare, när jag började bli varm i kläderna, tog det mig knappt fyra minuter att gå samma sträcka. Det är sant och ganska representativt för hela vistelsen. De första dagarna var det så mycket nya intryck och så mycket

som man skulle lära sig. Men efter ett tag föll det mesta på plats och efter jul när de nya praktikanterna kom kände jag mig som hemma och tyckte att jag hade koll på läget.

Min huvudsakliga uppgift har varit att göra research för en analytisk studie om kostnader som uppkommer under Århuskonventionen. Kortfattat kan man säga att studien ska utreda vilka kostnader som uppkommer, när de uppkommer och vilken effekt de får för den reella möjligheten att få till stånd en prövning av ett beslut i domstol eller annan motsvarande instans. Väl hemma igen ska jag skriva en uppsats och redogöra för kostnaderna och dess påverkan.

Utöver studien har jag också hjälpt sekretariatet med att göra research, skriva sammanfattningar och korrekturläsa texter. Givetvis följer också en del kopieringsarbete och liknande sysslor med att vara praktikant. En av de mest tidskrävande och minst intellektuellt utmanande uppgiften jag fick var att lista alla advokatsamfund inom ECE-regionen. Det är 43 länder och majoriteten av dem är inte ordnade så som i Sverige där Advokatsamfundet skrivs i bestämd form och det endast finns ett. Nix. Belgien har 28 advokatsamfund och Frankrike har 54. Och så fortsätter det. Inte heller finns de flesta hemsidorna på engelska vilket ledde till att jag i slutskedet av denna uppgift kunde säga "kontaktoppgifter" på 7 språk. Men även denna till synes banala uppgift var rolig att genomföra. Jag satt fortfarande på mitt kontor, hade kontakt med min handledare och

kände att det jag gjorde faktiskt underlättade för sekretariatet att utföra sitt arbete. Jag kunde bidra på ett litet hörn och det kändes bra.

Sekretariatet har för närvarande sju anställda som på olika sätt jobbar för att se till att Compliance Committee kan göra sitt jobb på bästa sätt och fatta beslut på väl förankrade grunder. I stort handlar det om att sköta kommunikationen med parterna och att samla information om de aktuella frågorna och fallen. Kommittén har ingen judiciell verkan men medlemsstaterna till konventionen har givit Kommittén mandat att ta beslut och att sedan respektera och följa dessa beslut.

En av höjdpunkterna under praktiken var veckan innan jul då Compliance Committee hade sitt 26:e möte. Veckan inleddes med en dags förberedelser då sekretariatet träffar kommitténs ordförande, går igenom vad som ska diskuteras under veckan, vad som hade hänt sedan det 25:e mötet och vad som var viktigast att fokusera på nu. Därefter följde fyra intensiva dagar med möten från åtta på morgonen till sju på kvällen. De mer generella punkterna på dagordningen skedde offentligt men när det var dags för överläggning så fördes diskussionerna bakom stängda dörrar. Jag fick sitta med på samtliga sessioner och föra anteckningar åt sekretariatet vilket var väldigt spännande. Även om det bitvis är lite ansträngande att föra anteckningar under så lång tid och på ett språk som inte är ens eget så var det fyra fantastiska dagar. Ibland fanns tolkar tillgängliga så då fick man sitta med en liten hörsnäck och lyssna. Det var imponerande simultantolkning där fördröjningen inte var mer än några sekunder.

En annan sak som jag har uppskattat med praktiken hos FN är att de verkligen bjuder in praktikanterna att delta i alla aktiviteter och möten som ordnas för den ordinarie personalen. Jag har fått vara med på personalmöten både inom sekretariatet och för hela divisionen, jag har varit på möten där 2009 har summerats, möten där prestationerna under det gångna året har utvärderats och där det kommande årets utmaningar har diskuterats. Jag har varit på generella informationsmöten om katastrofen på Haiti, jag har varit på minnesstunder för alla som på något sätt har drabbats och jag har varit på möten där fokus har legat på "FN-familjens" förlust av medarbetare och vänner. Jag har varit på videokonferenser där generalsekreterare Ban Ki-Moon talar till sina anställda via videolänk från New York, tackar dem för tidigare prestationer och uppmuntrar till fortsatt hårt arbete. Det är ganska spännande att lyssna på hans framtidsvisioner och sedan höra de anställda ställa frågor.

För alla praktikanter ordnas dessutom lunch varje onsdag och på torsdagar är det drinkkväll som i praktiken innebär att vi alla samlas på en bar, tar ett glas vin och får chansen att lära känna varandra bättre.

Genève som stad förtjänar också att uppmärksammas, den är vacker på många sätt och full med sevärdigheter och museer. Det är en internationell stad där ungefär en tredjedel av de knappt 190 000 invånarna är utländska medborgare, något som absolut sätter sin prägel.

Jag har turstat på helgerna och tillsammans med andra praktikanter och besökare hemifrån försökt pricka av de största sevärdheterna. Jag har således lärt mig om Voltare och Rousseau, Patek Philipps klockor och stadens historia. Jag har sett fontänen Jet d'Eau och gamla katedraler. Dessutom har jag provat ostar och choklad i mängder, ätit raclette och ostfondue och druckit inhemska viner.

Den mest frekventa frågan sedan jag kom hem har varit vad som har varit det bästa med praktiken. Men då brukar jag undra varför måste man välja en sak? Kan man inte bara få säga att hela upplevelsen har varit det bästa? För så är det. Jag har fått lära mig massor om den internationella miljörätten och Århuskonventionen, jag har träffat väldigt trevliga och mycket drivna personer, jag har fått uppleva Schweiz och Genève och jag har träffat studenter från hela världen som nu är mina vänner. Summa summarum har praktiken varit både rolig och lärorik och jag skulle utan tvekan rekommendera alla att ta chansen när den dyker upp. Ni kommer inte att ångra er!

Text och foto: Emma Busk (T7)

En global advokatbyrå har inga gränser

Det är skillnad på att arbeta på en lokal
och en global byrå.

www.whitecase.se

White & Case är en av världens största affärsjuridiska advokatbyråer, med kontor över hela världen. Att vara en global advokatbyrå är en styrka, våra jurister arbetar ofta med ärenden du hör talas om i media.

Idag arbetar ungefär 40 jurister på Stockholmskontoret och vi söker kontinuerligt fler jurister.

Worldwide. For Our Clients.

36 Offices. 25 Countries.

White & Case means the international legal practice comprising White & Case LLP, a New York State registered limited liability partnership, White & Case LLP, a limited liability partnership incorporated under English law and all other affiliated partnerships, corporations and undertakings.

LON1109051

Lika som bär

– Rättvist på rättvisans bekostnad?

Som kvinnlig juridikstuderande med svenskfödda föräldrar som båda har akademisk bakgrund sticker jag inte ut. Vi juriststudenter är en väldigt homogen grupp både vad gäller klass och etnicitet. Varför är detta då ett problem? Svaret ligger i att en etnisk och social snedfördelning bland juridikstuderande återspeglas i rättsväsendet eftersom majoriteten av dem som dömer, åtalar och försvarar kommer från en liknande bakgrund. Ett fungerande rättsväsende kräver allmänhetens förtroende och nyckeln till detta förtroende ligger i att rättsamhället avspeglar samhället i stort.

Debatten rörande positiv särbehandling är aktuell med högskole- och forskningsministern Tobias Krantz som förespråkar att positiv särbehandling i högskolan helt ska avskaffas. Det är i dag

möjligt att vid antagning till högskolan ta hänsyn till kön om två sökande i övrigt har lika meriter. Problemet med positiv särbehandling, eller kvotering som det också benämns, är att det kan innebära ett brott mot diskrimineringslagen. Senast fälldes SLU för att ha prioriterat manliga sökande framför kvinnliga vid antagning till veterinärutbildningen. För att klargöra begreppen innebär positiv särbehandling att hänsyn tas till t.ex. kön vid lika meriter medan stark positiv särbehandling innebär att sådana faktorer kan beaktas även vid olika meriter. Svårigheten vid båda typerna av positiv särbehandling är att det uppkommer två motstående intressen, dels intresset av att främja lika rättigheter samt att motverka diskriminering i högskolan, dels intresset av att öka den etniska och sociala mångfalden i högskolan. Det är en svår avvägning men i dagens debatt verkar lika rättigheter överväga behovet av mångfald.

Stark positiv särbehandling har förekommit på juristutbildningen här i

Uppsala. Under en försöksperiod 2003/04 kvoterades totalt 60 studenter med två utlandsfödda föräldrar in på utbildningen, trots sämre meriter än övriga sökande. Försöket grundades på numera inte gällande bestämmelser i högskoleförordningens 7 kap. 10 § fjärde stycket och 16 c §. Bestämmelserna gav en möjlighet att tillämpa alternativt urval för tio procent av platserna. Högskolan fick således för dessa tio procent bestämma alternativa urvalsgrunder som innefattade vissa förkunskaper och andra sakliga omständigheter. Syftet med regleringen var just att öka den sociala och etniska mångfalden i högskolan genom att bredda rekryteringen. Uppsala universitet fälldes emellertid för diskriminering i HD - undantaget från diskrimineringsförbudet innefattade inte stark positiv särbehandling på grund av etnisk tillhörighet.

Kvotering har en negativ klang då begreppet förknippas med orättvisa, att studenter med sämre betyg får gå före i kön. Det krävs emellertid att man ser till

“Han poängterar vikten av att rättssystemet har allmänhetens förtroende. Ett förtroende som enligt Hans Eklund beror av hur bra rättssystemet representerar befolkningen.”

ändamålet bakom kvotering. Försöket med kvotering i Uppsala syftade inte till att missgynna unga studiemotiverade kvinnor, som Tobias Krantz upprör sig över, utan att göra högskolan tillgänglig för en större grupp studenter. Det finns värden i samhället som kan vara viktigare än att uppnå rättvisa vid antagning till högskolan. Förtroendet för rättssamhället är ett bra exempel. Hans Eklund, studierektor vid juridiska institutionen, arbetade med försöken att kvotera in studenter med annan etnicitet. Han poängterar vikten av att rättssystemet har allmänhetens förtroende. Ett förtroende som enligt Hans Eklund beror av hur bra rättssystemet representerar befolkningen. Den största svårigheten är emellertid att öka den sociala blandningen då studenter med högutbildade föräldrar dominerade även under perioden med kvotering. Den etniska och sociala snedfördelningen i advokat- och domarväsendet är idag tydlig och jag tror likt Hans Eklund att en förändring inte kommer att kunna ske förrän det blir en förändring av

rekryteringen av nya juriststudenter. Tobias Krantz argument mot positiv särbehandling är att högskolan ska präglas av ett kunskapsideal vilket inte är fallet om hänsyn tas till annat än bäst betyg. Hans Eklund framhåller att det inte finns någon korrelation mellan bra betyg och förmågan att vara en bra juristikstuderande och i slutändan en bra jurist. Vid kvoteringen utfördes intervjuer där man tittade på motivation samt förmåga att klara av studierna. Intervjuer kräver mer resurser än intag grundat på gymnasiebetyg, men innebär förhoppningsvis bättre träffsäkerhet enligt Hans Eklund. Självfallet är det svårt att mäta vilken antagningsmetod som är bäst men det borde vara möjligt att ta hänsyn till andra faktorer än enbart betyg.

Det finns såklart andra möjligheter för att uppnå en ökad mångfald än enbart kvotering. Alternativa projekt som läsläsning i invandrartäta förorter och olika evenemang för att öka intresset hos nya grupper för juristutbildningen är positivt men enligt Hans Eklund inte tillräckligt.

Det tar för lång tid. För att uppnå förändring krävs kvotering likt den som skedde åren 2003/04. Jurister har en tendens att bli konservativa, när vi tolkar gällande rätt går vi bakåt i tiden med hjälp av förarbeten och praxis, men i denna fråga krävs att vi ser framåt. Europakonventionens art 6 tillförsäkrar var och en rätt till en rättvis rättegång. För att det ska uppfyllas krävs att rättens sammansättning någorlunda återspeglar samhället. Om skillnaderna mellan de som åtalas och de som är åtalade är alltför stor lär det knappast bli en rättvis bedömning då även domare och åklagare är människor med sociala och kulturella värderingar.

Kvotering är orättvist, någon med sämre meriter kan bli antagen på bekostnad av någon med bättre meriter. Genom att förbjuda kvotering uppnår vi en rättvis högskola men ifråga om juristutbildningen är det möjligt att det blir rättvist på rättvisans bekostnad.

Text: Karin Johnsson (T6)

A photograph of a modern office interior. A large, white, cylindrical pillar stands on the left. To its right, several wooden chairs with metal frames are arranged. In the background, there are glass-walled offices with desks and chairs. The floor is polished and reflects the light. The ceiling is made of wooden panels. The text "Nybliven jurist till hyresgästens försvar" is overlaid in a white, cursive font at the bottom right.

*Nybliven jurist till
hyresgästens försvar*

Ännu en kulen januaridag verkar ha infunnit sig då vi kylslagna vandrar upp för trapporna i den något undanskymda byggnad, mitt emot tågstationen i Uppsala, där Hyresgästsföreningens region Aros-Gävle huserar.

Väl uppe på tredje plan välkomnas vi i receptionen av Linnea Ahlborn, som sedan i höstas arbetar här som jurist. Faktum är att Linnea inte bara förhållandevis nyligen tillträtt sin tjänst vid Hyresgästföreningen – hon är även ganska ny i sin yrkesroll som jurist rent allmänt. Då hon tog sin examen i somras utgör detta med andra ord hennes första riktiga jobb som jurist. Vad är då bakgrunden till att hon hamnade här?

– Jag läste en fördjupningskurs i ”Nyttjanderätt och fast egendom” under förra hösten, vilket ledde till att jag sökte och fick möjlighet att genomföra min examenspraktik här.

Detta i kombination med hennes, av institutet för fastighetsrättslig forskning prisbelönade uppsats ”Om gränserna för onormalt slitage och det sedvanliga underhållet av hyreslägenheter” (en riktig kioskvältare av titeln att döma), ledde till ett sommarvikariat vid Hyresgästföreningens juridiska enhets rådgivningsavdelning i Stockholm. När sedan hösten närmade sig utlystes en fast tjänst som jurist här i Uppsala, som hon hade turen att få. Det som lockade henne med att arbeta med hyresrättsfrågor var kombinationen av en jordnära, men ändå varierad (då flera andra rättsområden såsom till exempel skadestånds- och processrätt berörs) ”vardagsjuridik”.

– Jag hade väl ingen ursprunglig tanke om att jag ville jobba med just hyresrättsfrågor när jag sökte den där fördjupningskursen, det var nog mer av en tillfällighet att jag hamnade här.

Då hon omgående ville ut i arbetslivet, för att vid ett senare tillfälle eventuellt göra notarietjänst, så kändes det rätt att ta tjänsten. Det framgår under intervjun att hon inte direkt hade någon uttrycklig önskan om vad hon ville arbeta med i framtiden när hon inledde sina juridikstudier – hon verkar snarast nöjd med vart vindarna fört henne. Att Hyresgäst-

föreningen fyller en viktig funktion – såväl på lokal nivå som representant för den enskilde hyresgästen, som genom sitt bostadspolitiska arbete på nationell nivå – är hon inte sen med att intyga. Hyresvärdar som ursprungligen stått på sig gentemot sina hyresgäster med avseende på skadeståndsanspråk och dylikt mjuknar oftast ganska omgående efter det att den enskilda hyresgästen har valt att kontakta hyresgästföreningen. Den förhandlingsstyrka som kontakten med Hyresgästföreningen skänker den enskilda hyresgästen kan i sig vara fullt tillräcklig för att lösa en eventuell konflikt. Föreningen bidrar med andra ord indirekt till att minska antalet hyresrättstvister som faktiskt leder till rättegång. Vilken slags ärenden tar hon då hand om?

– Som jurist vid Hyresgästföreningen bistår man enskilda medlemmar i deras eventuella dispyter med hyresvärderna – det kan röra allt från uppsägningstvister, skadeståndskrav vid avflyttningar (som kan gå från fakturabestridande via kronofogden ända upp till tingsrätten), skadeståndskrav från hyresgäst gentemot hyresvärd, underlåtenhet från hyresvärdens sida att åtgärda eventuella fel och brister i lägenheten med mera. Går ärendet ända till rätten, så kan man komma att få företräda hyresgästen ifråga där.

– Det är ett väldigt intressant och omväxlande juristjobb. Arbetsmiljön är dessutom mycket god. Det är ju inte direkt tal om någon mer eller mindre ”obligatorisk” övertid som vid de större byråerna - här är det uteslutande kontorstid som gäller.

I hennes något sparsamt möblerade kontor finner man ett centralt placerat datorprygt skrivbord samt en kombinationsmöbel, fylld med pärmar och juridisk doktrin. Längst ner i vänstra hörnet av denna möbel finner man dock ett för denna miljö i övrigt något udda inslag: Ett par högklackade skor kikas försynt fram under den uppfällda träjalusin. Det visar sig att dessa skall bäras under morgondagen, då hennes tingsrättdebut är tänkt att äga rum. Målet ifråga rör en eventuell avhysning. Även om hon är väl föreberedd så tycks ändå en viss nervositet kunna skönjas – vilket väl endast är i sin ordning när man för första gången skall företräda en klient i rättssalen. Att jobbet blir alltmer givande i takt med att man blir varm i kläderna och får rutin är hon övertygad om. Sannolikt kommer hon nog därför att bli kvar vid Hyresgästföreningen, åtminstone för ett tag framöver,

Vad är då det roligaste med jobbet?

– Svår fråga. Det är roligt att göra utredningar, söka bland rättsfall och författa skrivelser. Men att göra konkret nytta är förstås också viktigt – det handlar ju faktiskt ganska ofta om något så grundläggande som om en person får lov att behålla sin bostad eller inte.

Text: Marcus Norlin (T2)

Foto: Rikard Samuelsson (T6)

Vinge söker sommarnotarier

Varje sommar tar Vinge emot cirka 20 stycken sommarnotarier till våra kontor i Stockholm, Göteborg och Malmö/Helsingborg. Vill du bli en av dem?

Anställningsperioden är mellan sex och tio veckor under juni, juli och augusti. Sommarnotarieprogrammet ger en ovärderlig inblick i hur det är att arbeta som ung biträdande jurist under ledning av mer erfarna jurister. Du får också chans att lära känna Vinge som byrå och personerna som arbetar här. Arbetet varvas med såväl utbildning som sociala aktiviteter och du kommer att ha en egen fadder som ger dig stöd och feedback.

Skicka din ansökan senast den 28 februari 2010
Läs mer på www.vinge.se/ansok

STOCKHOLM GÖTEBORG MALMÖ HELSINGBORG BRYSSEL HONG KONG SHANGHAI

www.vinge.se

VINGE

SAKER OCH TING

På Facebook finns intressegruppen "Våga vägra tingsmeritering!". I väggarna på Juridiska Biblioteket sitter betyghetsen. Djungeltrumman säger att notarietjänstgöring är ett krav för att över huvud taget få ett vettigt jobb, men att själva sittandet i tingen består av två långa, ensamma år med mängder av arbete under domstolens hierarkiska ordning. Men stämmer det verkligen att de flesta branscher har notariemeritering som krav? Och hur är det egentligen att sitta ting? Tingsnotarierna Jonas Karlsson och Cecilia Fryk ger oss en mycket ljusare bild av notarietjänstgöringen än den som florerar i korridorerna bland ängsliga studenter.

När karlskogabon Jonas Karlsson lämnade Värmland för att läsa juridik i Uppsala hade han inga planer på notarietjänstgöring. Pratet om att sitta ting började dock tidigt att cirkulera på programmet och när han väl tagit sin jur. kand. valde han att söka till tingsrätten i Uppsala.

– Det verkade roligt och kändes som en bra merit. Att ansöka är enkelt, det är bara att fylla i en blankett. Förutom betygen finns inga osäkerhetsfaktorer, säger Jonas.

Vanligtvis är det många sökande till varje notarieplats vilket innebär att bara studenter med de bästa betygen kan räkna med att få en anställning. År 2009 var lägsta antagningspoängen till tingsrätt i Stockholmsområdet i snitt 320 p, vilket innebär att det krävdes betyget AB i alla kurser på juristprogrammet plus sidomeriter i form av extra studier eller arbetslivserfarenhet. Det ska dock poängteras att intagningspoängen varierar över hela landet. Även personer med lägre betyg och sidomeriter kan alltså få en chans att sitta ting.

– Pluggar man hårt och läser extra så vet man att man får jobbet, säger han.

Men det finns också andra fördelar med att vara flitig och lättlärd, för redan efter en vecka på tingsrätten förväntas notarien att ta vid det arbete som den avgående notarien lämnat efter sig. Uppgifterna är varierande – en notarie han-

dlägger mål, för protokoll under förhandlingar och upprättar förslag till domar och beslut. På Uppsala tingsrätt arbetar varje notarie tillsammans med en domare som denne assisterar i det dagliga arbetet. Efter fyra månader byter man domare.

– Man blir som ett team ihop med sin domare. I början är det rätt hårt och ganska mycket arbete eftersom man gör många saker som aldrig lärdes ut på juristutbildningen, säger Jonas. Under tiden ökar ens behörighet, och då tillkommer mer arbete utöver det man gör för sin domare, fortsätter han.

Efter sex månader får notarien ensam döma i småmål där parterna är överens, exempelvis i mål om äktenskapsskillnad, och fatta beslut i enklare ärenden såsom avskrivning av mål och godmanskap. Efter ett år har notarien behörighet att själv vara ordförande i enklare brottmål och tvistemål. Jonas berättar att han nu, med bara två månader kvar på sin tjänstgöring, håller egna huvudförhandlingar och håller muntliga förberedelser inför tvistemål precis som en "riktig" domare. Tanken med notarietjänstgöringen är att nyutexaminerade jurister ska få erfarenhet och utbildning i det juridiska arbetet utöver de akademiska studierna. För juridikstuderande som helt saknar praktik under sin utbildning är detta alltså ett utmärkt sätt se "juridiken i praktiken", som Jonas uttrycker det. Ungefär som en mjukstart in i arbetslivet, helt enkelt.

Men, om vi backar lite. Jonas berättade ju att arbetsbördan ökade allt eftersom tiden går. Hur stressigt blir det för den stackars notarien? Får man sin sömn och lediga tid för rekreation (arbetsrätten, om ni minns)? Jonas berättar om den tid som han upplevde som stressigast på domstolen, nämligen då han hade hand om ett stort tvistemål och ett stort brottmål parallellt. Det blir mycket att hålla reda på, särskilt då det måste gå snabbt samtidigt som man måste vara noggrann.

– Periodvis är det stressigt. Det beror helt på vilka mål man får.

På frågan hur han lyckades hålla isär de två stora målen, i vilka han samtidigt skulle skriva förslag på domar, svarar han skrattande "det är bara att bryta ihop och gå vidare, typ".

Vi kan konstatera att arbetet på Uppsala tingsrätt aldrig står still. Notarierna får ständigt

nya uppgifter och problem att tackla, och ingen dag är den andra lik. Jonas berättar att han sällan får en lugn stund – många brådskande ärenden kan trilla in under dagen, som exempelvis en häkttningsförhandling som måste avklaras före lunch. Myten om att notarietjänstgöring är ensamt, tyst och tråkigt kan vi sammanfattningsvis punktera här och nu.

Men hur är det att istället sitta på en mindre ort? Cecilia Fryk lämnade sin hemstad Uppsala för att sitta ting i Lycksele – en ort med drygt 8 000 invånare belägen invid Umeälven i Västerbotten. Lyckseles tingsrätt är en liten domstol men har i förhållande till sin storlek en mycket stor domsaga. Den inhyser två ordinarie domare och tre notaries; jämfört med Uppsala tingsrätt som har 18 domare och 18 notaries. Cecilia kände ingen när hon flyttade dit och givetvis blev det en stor omställning från studentlivet i Uppsala till anställningen uppe i norr. Hon ångrar dock inte att hon valde en arbetsplats så långt hemifrån.

– Det är en jättebra tingsrätt med bra arbetskamrater. Jag kan verkligen rekommendera att söka hit! Det är ett väldigt varierande och lärorikt jobb, säger hon.

Vid en jämförelse med Jonas uppgifter och arbetstempo verkar det inte skilja sig mycket, bortsett från att en notarie i Lycksele inte blir tilldelad en specifik handledande domare. Dessutom är det mestadels brottmål som aktualiseras då man på Lyckseles tingsrätt gärna utmärker sig med att vara bra på förlikning.

– När man väl har lärt sig allting är det kul och givande. Man behöver inte vara rädd för att göra fel – det finns mallar att gå efter, och blir man osäker under en förhandling kan man alltid ta en paus. Klimatet på domstolen är väldigt öppet och man vågar ställa "dumma" frågor.

Under tjänstgöringens gång blir notarien bedömd i sitt arbete av sin handledande domare. Egenskaper som bedöms är bland annat arbetsförmåga, samarbetsförmåga, noggrannhet och skicklighet.

– Att bara vara trevlig är alltså inte tillräckligt, skrattar Jonas. Omdömet från varje domare sammanställs till ett slutbetyg som senare används vid ansökan till arbete på hovrätt eller kammarrätt. Det kan tänkas att den allmänt kända betygsstressen

följer med juriststudenten in i notarielivet, men så är det inte, menar både Jonas och Cecilia. Faktumet att man blir betygsatt verkar inte vara något som påverkar dem i deras arbete, förutom att det fungerar som en motivation till att göra bra ifrån sig. Ingen av dem har heller känt av någon konkurrens notarierna emellan. Till juriststudenten kan således det lugnande beskedet ges att det smått djuriska beteendet att riva ut sidor ur viktiga böcker och gömma relevanta nummer av SvJT endast pågår inom Juridiska Bibliotekets fyra väggar, och tycks upphöra vid studietidens slut.

Notarietjänstgöringen är det första steget i utbildningen om man vill bli domare, åklagare eller kronofogde. Både Cecilia och Jonas vill fortsätta inom rättsväsendet – Cecilia som åklagare och Jonas som domare.

– Om två månader slutar min tjänstgöring som notarie, säger Jonas. Då, 'när jag blir stor', ska jag arbeta som kammarrättsfiskal. Notarietjänstgöringen är alltså första delen på en sexårig domarutbildning.

På frågan vad som lockar med domaryrket svarar han att han tycker det är ett meningsfullt yrke.

– Plus att man får arbeta mycket med juridik. Jag tycker det är kul att grotta i rättsfall och propositioner... Det är det juridiska hantverket som intresserar mig.

Tjänstgöringen är givetvis en bra merit för andra arbeten inom juridiken, men det verkar absolut inte vara ett krav. Företag och organisationer som PJ har varit i kontakt med kommer alla med nästan samma svar – att det inte är en nödvändighet.

Helena Fernbrant, HR-ansvarig på den affärsjuridiska byrån Vinge berättar att tingsmeritering inte är ett krav vid nyrekrytering av biträdande jurister.

– Beroende på vilket område man är

intresserad av att arbeta med så kan det dock vara ett plus. Vi ser positivt på meriter som förvärvsarbete, ideellt engagemang och utlandsstudier. Vid rekrytering så väger vi in alla de meriter som den sökande juristen har med sig, säger hon.

För den som istället vill arbeta som jurist på Justitiedepartementet behöver tingsmeritering inte heller vara ett måste.

– Den största delen av våra jurister måste dock vara assessorer och är naturligtvis då tingsmeriterade. Övriga jurister har blandad bakgrund, säger Åsa Ring som arbetar på kanslirådet.

Mats Sandmark, stadsjurist på Uppsala kommun säger att en person med mångårig välmeriterad erfarenhet från kommunal eller annan förvaltning faktiskt kan slå den som endast har tingsmeritering i bagaget.

– Det viktigaste är att sökanden, utöver att ha ett gott juridiskt omdöme, får saker avklarade snabbt och har en god social kompetens.

Jonas Karlssons två år som notarie har varit roliga och lärorika.

– Vetskapen om att man kan leda en rättegång helt själv stärker helt klart självförtroendet och är ett kvitto på allt man lärt sig, säger han.

Och visst är domstolen en spännande arbetsplats, speciellt för en nyutexaminerad jurist.

– Man får se många olika branscher – det är ju i domstolen allt sammanstrålar, säger Jonas, men tillägger att notariemeritering givetvis inte alltid är en nödvändighet; det beror helt enkelt på vad man vill arbeta med. Precis som medlemmarna i Facebook-gruppen vill poängtera, så verkar det alltså som om en juridisk karriär kan bli minst lika lyckad med som utan tingsmeritering.

Text: Anna Anerfält (T6)

Foto: Rikard Samuelsson (T6)

Notarietjänstgöring: Snabba fakta

Notarietjänstgöring är en tidsbegränsad anställning vid tingsrätt eller länsrätt för den som har en jur. kand. eller juristexamen. Tjänstgöringen löper på två år. Det är möjligt att avräkna upp till sex månader av denna tid om man har tidigare erfarenhet av juridiskt arbete i form av anställning hos privat, kommunal eller statlig arbetsgivare. Ingångslönen ligger runt 23 000 kr i månaden. Notariemeritering är ett krav för att arbeta som domare, åklagare och kronofogde.

Vid antagningen utgår Domstolsverket från betygen från juristutbildningen samt eventuella sidomeriter (extra universitetskurser eller arbetslivserfarenhet), som räknas om till poäng. För närmare information om ansökning, besök Domstolsverkets hemsida.

Brevet: Douglas Roos

Douglas Roos är i grunden jurist men har gjort sig känd som entreprenören som grundade spelföretaget Ladbrokes och nyhetssidan Nyheter24.se. Han är inte rädd för att säga sin åsikt och gjort sig känd för sina stundtals kontroversiella uttalanden - bland annat om det svenska spelmonopolet och könskvotering. Vi bad Douglas att skriva ett brev om juridik och entreprenörskap och resultatet är... okonventionellt.

Nämen tjena på dig jurist! Grattis till ett bra karriärsval...ja, för det är ju det juristlinjen är. Ett karriärsval. Inte fasiken kan du bli något annat än advokat, bolagsjurist, domare eller åklagare. Hallå! Om du nu har laddat på med betonghäck, brillor som flaskbottnar och ett jävla driv för att fixa juristlinjen, så kan du ju inte slänga bort din utbildning på att jobba med annat. Usch. Förlåt att jag skriver så otroligt förutsägbart men min tanke är ju såklart, och det har ni redan räknat ut, att få er att tänka lite vidare. Lite mer pluralistiskt och vidsynt.

Jag har alltid brunnit för entreprenörskapet och för möjligheten att bli rik. Jag har alltid älskat att köpa och sälja saker. Jag har alltid haft olika affärsidéer kring allt möjligt. Och så är det fortfarande och så kommer det ju alltid att vara. För typ tusen år sen när jag pluggade på juristlinjen så gick polarna och lyssnade på Bruce Springsteen på Globen...jag? Närrå, jag stod utanför och sålde mackor och läsk. Och så har det varit. Både på gott och ont.

Att starta ett bolag, att sitta med ett tomt skrivbord och verkligen börja från början: JA, det är den största utmaning jag kan tänka mig. Och att sedan se sitt lilla bolag växa och att börja anställa folk och att sedan växa ännu mer. Ja, det är för mig en av de absolut största kickarna jag kan tänka mig. Det är så sjukt coolt och häftigt, i min värld.

Tänk dig själv, du driver ett företag och folk får lön och kan gifta sig och tjäcka bil och åka

utomlands, bara för att DU har startat ett bolag. Om det sedan går ännu bättre och du tjänar en bra slant på ditt företag så uppnår du det som många entreprenörer drömmer om: Att bli rik. Det har alltid varit mitt mål med mitt företagande och det är fortfarande mitt mål att tjäna mycket pengar. I Sverige är det ju lite smutsigt att säga det så rakt ut men det är ju sant. Det är det som driver mig! Men, jag skall också erkänna att jag gillar att raljera om det eftersom många blir provocerade av det...hehehe.

Med mycket pengar skapas frihet, en möjlighet att starta nya entreprenörprojekt och att göra det du anser vara rätt. I alla fall, jag kan verkligen starkt rekommendera er alla jurister därute att bli entreprenörer. Jag har varje dag, otrolig nytta av att vara jurist och jag kan inte tänka mig en bättre utbildning för just entreprenörskapet. I övrigt så har jag som vanligt några tydliga åsikter i ett antal frågor. Häng med.

Till att börja med: Röda korset, Bengt Westerberg och deras generalsekreterare Zetterberg eller vad han nu heter. FAN vad det stinker! Att Bengt Westerberg tar ut en jättelön som ordförande för Röda korset är vidrigt. Killen har lön/ersättning från ett antal olika håll, bland annat från riksdagen (pension), och han uttryckte nyligen i Dagens industri att han jobbar med Röda korset på kvällar och helger. Bra va? För 70 000 kr i månader. Detta är pengar som Haitis folk gärna hade haft. Och att han sedan reser för 500 000 kr per år, är inte det

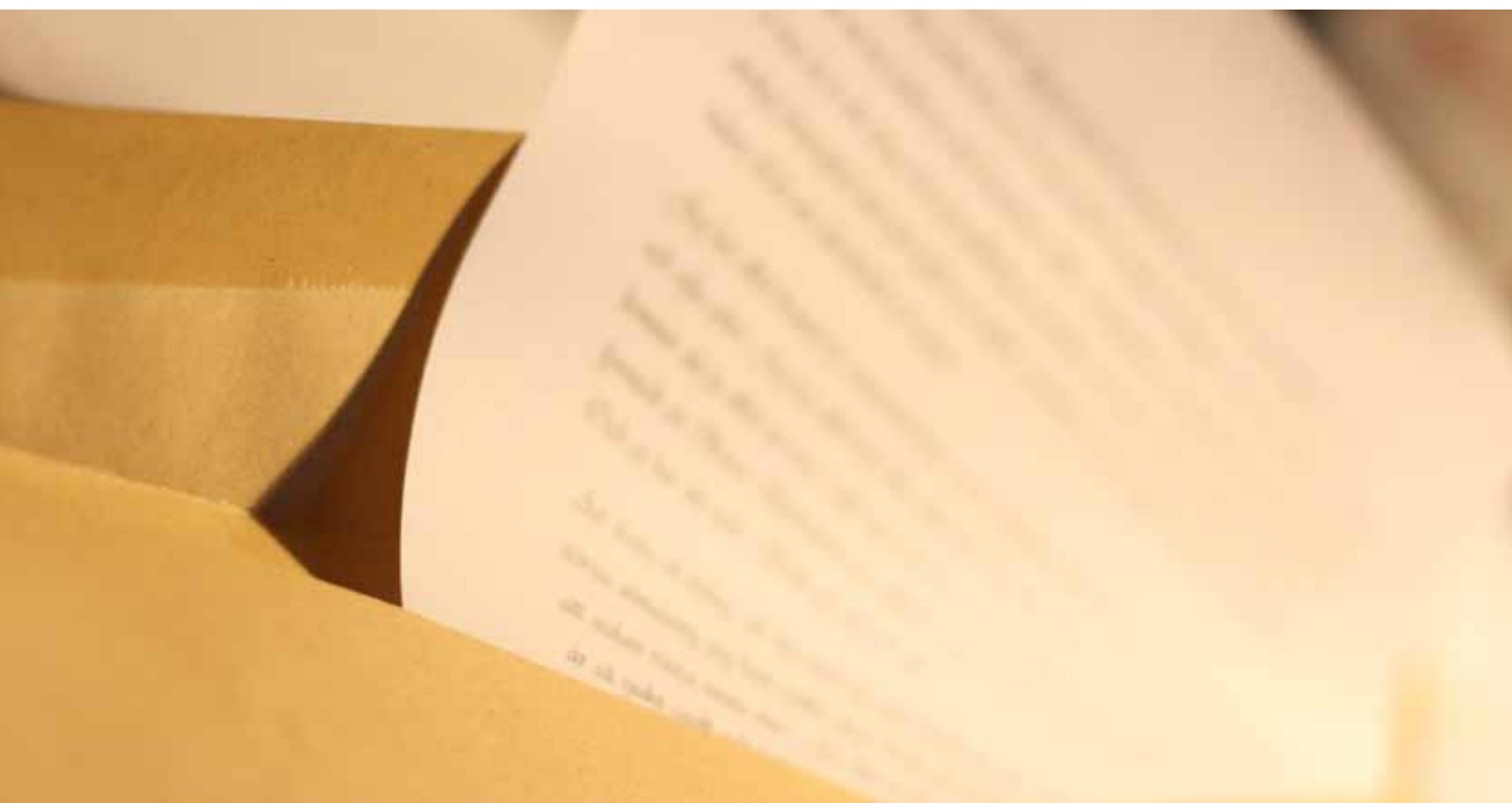
märkligt? Tänk dig själv, att resa för 500 000 kr per år, det blir många resor i första klass. Generalsekreteraren vad-han-nu-heter har också en miljonlön och vare sig han eller Westerberg har varit särskilt duktiga i den stora bedrägerihärvan där de haft en tjuv som hög chef, Johan af Donner, som svindlat dem på typ 5 millar. Vidrigt! Och han har tillåtits hålla på i typ 5 år utan att de märkt något. Pajsa!!! Borde inte Westerberg och Generalsekreteraren avgå på grund av detta? Puhh...ja ni märker, jag är riktigt förbannad.

Kvotering. Hmmm...ja för fasiken, såklart ett stort ingrepp i den privata ägandesfären men vaffan, om man vill ha snabba resultat så stifta en lag som gäller i 10 år och som tvingar in kvinnor i bolagsstyrelser. Då får kvinnorna en maktbas så att de också helt arbiträrt kan hjälpa sina kvinnliga polare. Ja asså, precis som gubbarna alltid har gjort. Och gör.

Slutligen så vill jag slå ett slag för oss på Nyheter24.se, vi kommer under våren att lansera Sveriges modernaste valsajt. Den kommer att vara helt olik alla andra och göra politik på ett roligt sätt! Kolla in den!

Coolers kära juristvänner. Lycka till i era karriärer, ni har valt att plugga juridik, grymt bra. Men kom ihåg: Det innebär inte per automatik att ni måste jobba som jurister. Det enda det innebär per automatik är att ni har landets grymmaste utbildning. Heja Djurgårn.

KRAM från Dogge

V

ad vill du göra sen då? De flesta har nog fått frågan. Få brukar kunna svara helt säkert.

Det brukar dock vara många som uppskattar juristutbildningen just för sin bredd och för de många karriäralternativ som automatiskt följer.

Paradoxalt nog så kan valmöjligheterna ibland också visa sig skapa ett slags utbudsöverflöd. Känslan av att allting är möjligt kan framkalla en vilsenhet inför karriärvalet som i sin tur leder till en ångest över att man inte har framtiden utstakad.

När man frågar Frida Alsterlund varför hon valde juridik från första början så svarar hon att det egentligen inte finns någon bra förklaring. Tänker hon efter närmare så kommer hon fram till att mycket nog var en slump.

Visserligen är hennes pappa nog att beteckna som en respekterad jurist i den akademiska världen, men det handlade ändå aldrig om att hon kände någon slags press över att behöva gå i hans fotspår. Att hon skulle plugga vidare med någonting var i alla fall självklart – i vart fall för henne själv.

Möjligen var det från början ett socialt arv: Döttrar till akademiker har en tendens att läsa vidare efter gymnasiet. När hon därför hade gått runt på utbildningsdagarna i Stockholm i jakten på någonstans att placera sig själv, så var det juridiken som i slutändan tilltalade henne mest. Hon tyckte att presentationen från Juridicum i Stockholm lät intressant – och hon lockades av skrivandet.

Senare skulle därför också uppsatsen visa sig vara det roligaste momentet under tiden på juristutbildningen. Hon vet att några kanske tycker annorlunda och skratrar därför när hon förklarar det, men hon trivs med att sitta själv och formulera sina tankar.

Trots att hon gillade uppsatsen så var Frida ganska trött på att läsa när hon väl hade tagit sig igenom och närmast sig slutet av utbildningen.

Hon hade växt upp utanför Stockholm, och med undantag för ett års utbytesstudier i Frankrike, tillbringat all sin tid i huvudstaden. Stockholm erbjöd inget riktigt studentliv och efter fem och ett halvt år längtade hon efter någonting nytt. Dessutom var hon trött på betygshetsen som gjorde att ”man blev lättad av att få ett AB och helt förstörd om man fick någonting annat”.

Genom kontakter till sin pappa blev hon erbjuden en extrainsatt traineeplats på en mellanstor affärsjuridisk byrå. Hon tyckte det lät spännande. Och direkt efter examen fanns naturligtvis inte tanken att tacka nej till ett jobb.

Frida bor i en värld som är vit. Tem-

peraturen har letat sig ner till under tjugo minusgrader och har gjort luften kristallklar. Tillsammans med solskenet skapas ett ljus som känns väldigt nordiskt.

Det är en nästan sagolik vinterdag, men i det nybyggda huset är det varmt. Det finns också en tystnad och ibland bryts den av ljuden från den åtta månader gamla Ida som ligger på en filt på golvet.

Frida sitter vid köksbordet när hon försöker sammanfatta sina erfarenheter från traineetjänsten. Och hon kommer fram till att hon inte riktigt trivdes.

Hon säger att det fanns ett utpräglat prestigetänkande som hon själv hade svårt att identifiera sig med.

– Jag upplevde det som att det inte fanns någonting annat i deras värld, och

att de såg ned på allting som låg utanför, förklarar hon, och fortsätter:

– För mig är inte det enda som betyder någonting var man äter, var man bor eller vad man har på sig. Det passar inte mig. Hon är dock noga med att understryka att hennes erfarenheter inte behöver spegla den affärsjuridiska branschen som sådan.

Och hon säger att mycket antagligen berodde på otur – och att hon råkade hamna ”i ett slags mellanläge”.

– Det var ingen liten byrå, men inte heller en av de största. Ibland tror jag att de större byråerna kanske är bättre. Där finns fler människor, och då vidgas ju automatiskt perspektiven. Jag hamnade i en bubbla.

– Till exempel så har jag många komp-

isar på större byråer som trivs jättebra, säger hon.

Hon förklarar hur svårt det var att som nyexaminerad erkänna att hon egentligen inte trivdes med det hon gjorde. Och att hon kände sig misslyckad för att hon inte ville fortsätta när den tidsbegränsade traineeplatsen hade löpt ut.

– Man vill ju gärna vilja det där. Men efter ett tag så insåg jag att jag faktiskt inte måste. Och då kändes det bara skönt.

Innan traineetjänsten var avslutad hade Frida redan bestämt sig för att söka tingsjämbördig. Betygen var bra, men inte tillräckligt bra för en tingsplats i Stockholm. Istället fick hon en plats i Södermanlands län, vid Nyköpings tingsrätt.

Det var en liten domstol med sex domare och sex notaries, och trots att hon fick pendla de dryga tio mil från sin bostad i Solna utanför Stockholm, så stormtrivdes hon.

I jämförelse med byrån så var arbetet lugnt och strukturerat, och eftersom hon ”är strukturerad som person” så passade det henne bättre. Hon tyckte om gemenskapen med de andra notarierna och gillade den avslappnade miljön. Dessutom fick hon skriva.

Var det i själva verket här, inom myndighetsväsendet, som hon skulle kunna hitta sitt drömjobb? Tänkte hon.

Hon var trött efter sin tid vid byrån och domstolen. Det närmaste hon hade kommit en långresa var ett års utbytesstudier under tiden vid universitetet. Hon längtade bort. Och hon bestämde sig för att resa iväg.

Hon kom tillbaka efter ett år och sökte sig, med sin nyvunna smak för myndigheter, till den numera nedlagda Utlämningsnämnden. Ganska så snart insåg hon dock att hon inte hade det utrikespolitiska engagemang som hon själv tyckte krävdes ”för att sitta och bestämma över människors liv”, och när hennes nuvarande arbetsplats Skatteverket skulle nyrekrytera handläggare så tog hon chansen.

– **Jag ville** ju jobba inom myndighetsvärlden, det hade jag ju insett på både domstolen och Utlämningsnämnden. Och då tänkte jag att Skatteverket måste vara den perfekta myndigheten, säger hon.

Hon förklarar att hon tilltalades av myndighetens storlek, som i sig gav en möjlighet till olika karriärvägar internt.

Genom en kompis hade också fått höra om den ”avslappnade arbetsmiljön” och att det var ”våldigt högt i tak”, vilket personligen passade henne bra.

– Nu kan det ibland nästan kännas lite för mycket, säger hon skämtsamt och skrattar.

– Visserligen har man lite mer kavaj vid föredragningar och liknande, men det är inte alls lika uppstyrt som exempelvis vid domstolen.

Frida blir på sätt och vis ett exempel på att karriärvägen ibland är långt ifrån självklar.

Hon trivs visserligen väldigt bra med sin nuvarande tjänst som ”rättslig kontaktperson” där hon ansvarar för att bistå handläggarna med olika processrättsliga råd och förfarandefrågor.

Överhuvudtaget så gillar hon arbetssättet på Skatteverket och hon tycker om skatterätten för att den är systematisk

och konkret. Dessutom tror hon att arbetet på myndigheten har gett henne större möjligheter att styra sin tid än hon hade haft annars, vilket passar bra när man har familj.

Samtidigt vet hon att det i grunden främst handlar om vad man själv väljer att prioritera, och att ett arbete inom den privata sektorn kanske därför passar andra bättre.

Ingenting är dock svart eller vitt och hon kan medge att hon ibland kan sakna farten och kickarna som till exempel fanns inom affärsjuridiken.

Och hon är överhuvudtaget osäker på om hon verkligen har lyckats hitta det som hon vill göra för resten av sitt liv.

– Det svåra för mig har alltid varit att hitta rätt.

– Min man är servicetekniker på ABB och när han kommer in i sitt jobb så är det bara det som gäller och han glömmer att äta eller gå på rast. Och om hela världen försvinner runt omkring en – då känns det som om man har hittat rätt.

Hon fortsätter:

– Under små stunder kan jag känna likadant, när jag till exempel får skriva ett beslut eller hjälpa handläggarna med något problem, men det är ändå inte riktigt samma sak.

Just nu känner hon att det kanske är dags att prova på någonting nytt och allra helst skulle hon vilja hjälpa människor; kanske som jurist på någon hjälporganisation.

På skämt säger hon att hon är rädd för att fastna i den klassiska bitterhet som tenderar att drabba dem som har arbetat för länge på samma ställe.

För ett tag sedan fikade Frida med en kollega och klagade över Skatteverkets senaste omorganisation.

De såg på varandra en kort stund innan de skrattandes kom på sig själva:

– Nu har vi blivit som dom!

Text och foto: Rikard Samuelsson (T6)

– Jaha, och vad gör du nu då, Fanny?

Det är jul och jag är med på ett av säkert 48 vuxenkalas under mellandagarna. Kvinnan framför mig ler nyfikt. Hon verkar trevlig.

Vi har hunnit avverka de vanliga introduktionsartigheterna. Hon har haft en snabbgenomgång om vad hennes barn sys-slar med nu förtiden. Och sen har vi pratat lite om hur lugn och skön julen har varit.

Hon ler.

Hon verkar trevlig.

Men där.

Blicken vandrar iväg, kanske bara en millimeter. Det är precis så att man märker det, förbi mitt öra och fastnar på något som sker precis bakom.

Lyssnar hon fortfarande?

Det slår mig att hon kanske inte egentligen bryr sig om vad jag gör nuförtiden. Varför skulle hon göra det?

Hon är väl en 50 och någonting, har jobbat nästan ett halvt liv, hennes barn bor inte hemma längre och hon ska snart lära sig att släppa taget om dem. Helt.

Hon har redan hört allt, sett allt, gjort det mesta och ångrat massor. Vad har jag att berätta?

Men jag svarar. Det är ju det man gör, när någon frågar.

– 7,5 poäng Dinosaurievetenskap.

Fortsättningskursen.

Nej, det sa jag inte. Men jag får alltid öva några gånger i huvudet först, så att det blir rätt. Liksom för att dubbelkolla med mig själv, se till så att jag inte ljuger.

Ungefär som när man hälsar på någon för första gången.

Heter jag verkligen så? Det känns så ovan i munnen.

Jo, men det stämmer. Tre år till som-maren faktiskt.

Tre år.

Hur känns tre år?

Allt har flutit ihop och samlats i min Uppsala-låda som är svår att strukture-ra.

Där simmar jag omkring med ett mantra om ”fyra och ett halvt år” utan att egentligen tänka på det.

På att slutet nu är närmare än början.

På vad som har förändrats.

På att jag numera refererar till terminer istället för år för att reda ut när saker har hänt.

Att komma hem blir därför som ett prov på hur det känns. Och på vem du har blivit.

Man uppdateras.

Vem har flyttat, vilka har skaffat katt?

Man jämför.

Skrattar vi åt samma saker fortfarande? Något känns för litet. Något skaver.

Allting mäts och sen får man veta hur mycket man vuxit sen sist. Eller snarare hur mycket närmare vuxen jag har kommit. Men resultatet är nästan alltid längre ifrån än vad jag först trott, visar det sig.

Det hela är ganska förvirrande. Här har du ett självständigt liv, där det plockas vuxenpoäng så gott som dagligen. Kanske ett och annat pensionärspoäng till och med - om vi nu ska anta vuxenrollen och

vara ärliga.

Det mesta går förhållandevis bra, inga större missöden kan egentligen konstateras. Inga där det helt och hållet var mitt fel i alla fall. Så om det nu finns något som kallas personlig utveckling borde tre år i exil göra avtryck i den någonstans. Jag vill i alla fall att det ska göra det.

Men ibland känns det som det är precis tvärt om.

Det är som om fem terminer av universitetsstudier rinner av mig så fort taget rullar in på stationen.

Minst ett år till har jag lyckats degradera innan väskan ens hunnits packas upp.

Även om jag anstränger mig, alltså verkligen försöker, så gör det ingen större skillnad.

Jag blir postpubertal och sover till två, blandar i O’boy tills mjölken blir svart och dricker mig mätt innan middagen. Får pengar till taxi och tappar bort mobilen. Tycker kanske att någon annan kan duka någon gång.

Ljuger.

Sen går det tydligen inte heller att äta med både kniv och gaffel längre.

I slutet på lovet har jag helt slutat prata med vuxna. Vad har jag att berätta?

Om det finns plats vid barnbordet så hoppas jag lite på att få sitta där.

Text: Fanny Camling (T6)

Krönikan

F

ör första gången någonsin har det undersökts hur juristarbetsgivare ser på nyexaminerade med juristexamen (juris kandidater, som de benämndes före den 1 juli 2007). Arbetsgivarna ger dessa mycket väl godkänt!

Landets anordnare av juristprogram (universiteten i Göteborg, Lund, Stockholm, Umeå, Uppsala och Örebro) har gemensamt tillfrågat arbetsgivare med jurister anställda. 86 % av de arbetsgivare som anställt någon nyexaminerad juris kandidat de senaste 5 åren och där juris kandidaterna huvudsakligen bedriver rent juridiskt arbete anser att juris kandidaterna har mycket stor nytta eller stor nytta av juris kandidatutbildningen som helhet i sitt arbete.

Arbetsgivarna (82 % gav 4-6 på en sexgradig skala) bedömer att juris kandidaterna, för att klara sitt arbete på ett godtagbart sätt, har helt eller i stort sett tillräckliga juridiska faktakunskaper. Juris kandidaterna bedöms även i relativt stor utsträckning ha helt eller i stort sett tillräckliga kunskaper gällande juridisk argumentation (72 % 4-6), självständigt arbete (68 %) och skriftlig framställning (65 %), men i något mindre utsträckning ha helt eller i stort sett tillräckliga kunskaper gällande samarbete med andra (58 %) och muntlig framställning (53 %). Privata arbetsgivare ger generellt något lägre betyg än statliga, kommunala och ideella arbetsgivare.

Arbetsgivarna anser att juris kandidaterna i sitt arbete framför allt bedöms ha stor användning av de juridiska faktakunskaper (57 % angav 6 på en sexgradig skala) som de tillägnade sig under utbildningen. Juris kandidaterna bedöms även i relativt stor utsträckning ha stor användning av det de tillägnade sig under utbildningen beträffande skriftlig framställning (50 %), juridisk argumentation (48 %) och självständigt arbete (42 %), men i något mindre utsträckning ha stor användning av det de

tillägnade sig gällande muntlig framställning (36 %) och samarbete med andra (35 %). Det som juristerna anses ha minst användning av är alltså samma färdigheter som de inte har fått tillräcklig träning i.

61 % av arbetsgivarna uppger att de aldrig eller endast i undantagsfall valt mellan en juris kandidat och en person med annan juridisk utbildning när de anställt jurister. 8 % av arbetsgivarna uppger dock att de valt mellan en juris kandidat och en person med annan juridisk utbildning i princip i samtliga fallen när de anställt jurister. 71 % av arbetsgivarna uppger att de aldrig eller endast i undantagsfall valt mellan en

juris kandidat och en person med annan utbildning än en juridisk utbildning när de anställt jurister. 6 % av arbetsgivarna uppger dock att de valt mellan en juris kandidat och en person med annan utbildning än en juridisk utbildning i princip i samtliga fall när de anställt jurister. Hos domstolar, åklagare och advokater är det högre andel som aldrig har valt mellan en juris kandidat och en annan person när de har anställt jurister. Kommunala arbetsgivare och ideella organisationer väljer oftare än genomsnittet mellan juris kandidater och andra när de har anställt jurister.

Det är tydligt att juridisk utbildning är det

arbetsgivare anser vara i särklass viktigast vid anställning av nyexaminerade jurister; 64 % anser att det är den enskilt viktigaste aspekten och 72 % anser att det är en av de tre viktigaste aspekterna. Social kompetens (67 %) anses också i stor utsträckning vara en av de tre viktigaste aspekterna vid anställning av nyexaminerade jurister, men i jämförelse med juridisk utbildning bedöms social kompetens i betydligt mindre utsträckning vara den enskilt viktigaste aspekten (11 %). Inom domstolsväsendet rangordnas social kompetens inte lika högt som hos övriga arbetsgivare. Betyg i juristexamen (43 %), juridisk arbetslivserfarenhet (36 %) och referenser från

tidigare arbetsgivare (30 %) anses också i relativt stor utsträckning vara bland de tre viktigaste aspekterna vid anställning av nyexaminerade jurister.

Juridisk utbildning (38 %), följt av juridisk arbetslivserfarenhet (27 %), är de aspekter som arbetsgivare i störst utsträckning anser vara viktigast vid anställning av jurister som har juridisk arbetslivserfarenhet efter juris kandidatexamen. Däremot är social kompetens (68 %), följt av juridisk arbetslivserfarenhet (64 %) de aspekter som arbetsgivare i störst utsträckning anser vara bland de tre viktigaste aspekterna vid anställning av jurister som har juridisk

arbetslivserfarenhet efter juris kandidatexamen.

Även referenser från tidigare arbetsgivare (51 %) och juridisk utbildning (50 %) anses vara bland de tre viktigaste aspekterna vid anställning av jurister som har juridisk arbetslivserfarenhet efter juris kandidatexamen. Betyg i juris kandidatexamen anses av endast 26 % av arbetsgivarna vara bland de tre viktigaste aspekterna vid anställning av jurister som redan är etablerade på arbetsmarknaden. Det är alltså tydligt att betygen spelar en betydligt mindre roll för möjligheten att få arbete än vad många studenter tror.

På 64 % av de arbetsplatser som anställt någon nyexaminerad juris kandidat de senaste 5 åren bedriver juris kandidaterna huvudsakligen rent juridiskt arbete, 34 % bedriver juridiskt arbete i kombination med annat, medan 2 % arbetar med något som inte har någon eller endast liten juridisk koppling. Juridiskt arbete i kombination med annat är vanligast i kommunal och ideell sektor.

På 68 % av arbetsplatserna anser man att längden på juris kandidatprogrammet (numera juristprogrammet) är bra som det är, alltså 4,5 år. 26 % har ingen uppfattning i frågan. Många arbetsgivare efterlyser mer praktik under utbildningen och en hel del anser att den muntliga träningen bör ökas.

Det är glädjande att vi nu vet mera om vad arbetsgivarna tycker om de studenter vi utbildar. Glädjande är också att de är i huvudsak nöjda med de nyexaminerade juristerna. Ni kommer alltså att bli väl mottagna på arbetsmarknaden! Arbetsgivarna och vi är överens om vad vi behöver förbättra under utbildningen, den muntliga färdighetsträningen behöver utvecklas och frågan om praktik måste vi fundera vidare på. Exakt hur vi ska gå vidare med de här resultaten kommer juristutbildningsansvariga i landet att diskutera på en konferens i Lund i april.

Grupparbetsutrymmen på Carolina Under våren kommer läsesal C på universitetsbiblioteket Carolina Rediviva att iordningställas för cirka 200 grupparbetsplatser. Det blir ett välkommet tillskott av sådana. Grupparbetsplatserna kommer, såvitt jag har förstått, att kunna användas efter sommaren.

Hans Eklund
(Studierektor)

Foto: Rikard Samuelsson

JURIDISKA FÖRENINGEN: STYRELSEN

Karolina Westerström, Ordförande

Började studera: 2004 men landade på juristlinjen 2006 efter att ha läst statskunskap och historia.

Tidigare engagemang: PR-förman och Programsekreterare

Mig kan du fråga om: Allt möjligt

Därför pluggar jag juridik: Valet stod mellan statskunskap och juridik. Efter en del funderande kom jag fram till att det var lättare att få in statskunskapen i juridiken än vice versa och nu är jag mycket nöjd över mitt val.

Dold talang: Kan cykla enhjuling, resultatet av drömmen att få jobba på cirkus!

Daniel Wigren, Skattmästare (tillika vice ordförande)

Började studera: Hösten 2006

Tidigare engagemang: Vice skattmästare

Mig kan du fråga om: Allt som rör föreningens ekonomi

Därför pluggar jag juridik: Högst oklart, förmodligen för att Grishams böcker är så bra..

Dold talang: Är en fantastisk skulptör, visas tyvärr för sällan..

Caroline Appelberg, Styrelseledamot med särskilt jämlikhetsansvar

Började studera: Hösten 2004 i Lund, hösten 2005 (juristprogrammet) i UppsalaGör nu praktik och examensarbete.

Tidigare engagemang i JF: Ledamot i Kontaktdagsstyrelsen, marknadsassistent

Mig kan du fråga om på JF: Allt möjligt. Kom gärna med idéer och synpunkter på hur JF kan bli bättre på att få alla att känna sig välkomna till Jontes.

Därför pluggar jag juridik: Den klassiska uteslutningsmetoden efter ett år på Pol. Mag programmet.

Dold talang: Oklart.

Peter Westin, Styrelseledamot

Började studera: Hösten 2005

Tidigare engagemang:

Klubbmästare, Programsekreterare, Reccekommittén m.m.

Mig kan du fråga om på JF: Det allra mesta, särskilt om "hur det var på min tid" och varför man ska engagera sig ideellt.

Därför pluggar jag juridik: Jag tänkte faktiskt bli civilingenjör, men administrationsproblem och ödets nycker gjorde att jag blev antagen till juristutbildningen i Uppsala.

Dold talang: Jag kan laga till farligt goda efterrätter!

Jenna Sourander, sekreterare

Började studera: Hösten 2006

Tidigare engagemang: Ansvarig för Scholaris

Mig kan du fråga om på JF:

Medlemsregister, kontaktpuppgifter, protokoll, papper, dokument..

Därför pluggar jag juridik: För att det är svårt att rädda världen som "pysslare"

Därför pluggar jag juridik i

Sverige: För att jag inte kom in på juristlinjen i Finland

Dold talang: Miner, även prisad för mina salladsdressingar

Helena Söderberg, Ordförande för Studieutskottet

Började studera: Hösten 2007

Tidigare engagemang: Vice ordförande för Studieutskottet

Mig kan du fråga om på JF: Allt som rör utbildningsfrågor och institutionen; lokalfrågor och intagning exempelvis

Här hittar du mig: I min "skrubb" på trädgårdsgatan eller hemma hos goda vänner

Därför pluggar jag juridik: Även om jag inte kan rädda världen så kanske jag kan vara med och se till att alla får rätt till en rättvis prövning

Dold talang: Är grym på att pruta

Madeleine Gertzell, Ordförande för sociala utskottet.

Började studera juridik: Hösten 2005, juridik hösten 2006.

Tidigare engagemang:

Marknadssekreterare, vice programsekreterare.

Mig kan du fråga om: Allt! särskilt om du är sugen på att engagera dig i JF.

Här hittar du mig: Framför en av datorerna på Jontes med en telefon fastkliträdd i handen, eller på ett dansgolv i Uppsala.

Därför började jag plugga juridik:

Gjorde revolt mot mina föräldrar som ville att jag skulle bli läkare eller veterinär...

Dold talang: Har (bevisat) sjukt starka benmuskler.

Drag me to hell

För de flesta av oss som läst på programmet ett par terminer går det inte att missa att en väldigt massa saker man aldrig ens tänkt på innan nu blivit åtminstone ganska roligt. Jag talar naturligtvis om juristhumorn och jag vet att ni alla vet vad jag menar, även om det kanske är så väl att det finns några där ute som inte drabbats än. Trots att jag vet att juristhumorn är ganska illa ansedd även i juristkretsar, och helt obegriplig för icke-jurister, följer nedan diverse putslustiga betraktelser sprungna ur skräckfilmen *Drag me to hell*.

Ikorthet handlar *Drag me to hell* om Christine, en ung bankanställd som blir förbannad av (inte på alltså) någon sorts häxa på grund av att den sistnämnda inte varit helt nöjd med det bemötande hon fick av Christine vid ett besök på banken. Förbannelsen är väldigt hemsk och leder i de allra flesta fallen till en snar död och eviga plågor i helvetet. Varifrån kvinnans kraft, eller kompetens om man så vill, att förbanna folk på det här sättet kommer framgår inte i filmen, och detta är bara den första av alla de frågor som ofrånkomligen uppkommer i en ung jur.studs sinne när hon tittar på *Drag me to hell*.

Den bankanställda uppsöker i ett tidigt stadie något slags medium som berättar för henne att hon sannolikt blivit förbannad, detta hade den förbannande kvinnan nämligen inte upplyst henne om. Hade den bankanställda inte uppsökt mediet hade hon alltså sannolikt inte upplysts om förbannelsen överhuvudtaget utan levt sitt liv i stillan ro tills hon på den tredje dagen efter det trista mötet med häxan dragits genom marken ner i helvetet. Oskäligt, utbrister man naturligtvis. Förbannar man någon borde man ha någon sorts upplysningsplikt kan det tyckas.

Mediumet berättar att förbannelsen är kopplad till en knapp som häxan slitit från Christines jacka och efter att ha förbannat knappens ägare lämnat tillbaka den. Det här ska visa sig få stor betydelse i Christines kamp för att slippa död och eviga plågor i helvetet. Men innan Christine med mediumets hjälp halkar in på frågor om äganderättsövergång och olika sakrättsliga moment försöker man med hjälp av ytterligare ett medium finta bort den demon som väl kan liknas vid en borgenär av något slag i den här historien. Det är den här demonen som vill åt Christines själ och det är denne man med olika sorters djuroffer försöker blidka.

Naturligtvis nöjer sig demonen varken med Christines katt eller med den get som man försöker ritualoffra. När allting ser som mörkast ut upplyser mediumet om att det finns en sista utväg. Om någon annan förvärvar knappen, den som häxan lagt förbannelsen på, kommer istället den nye ägaren drabbas av död och evig fördömdelse. Härvid uppstår så klart ett moraliskt dilemma. Även om hon med all rätt kan tycka att det är lite orättvist att hennes själ ska kåkas upp av en demon, och detta på grund av att hon nekat häxan uppskov med räntan på hennes huslån, blir orättvisan inte mindre av att någon annan drabbas av häxans sadistiska läggning. Filmskaparen låter oss sedan följa Christine när hon överväger att försöka lämna över den förbannade knappen på någon, godtroende naturligtvis, motpart. Hon väljer till slut att inte överläta knappen, vilket enligt mig tyder på en stark inre moralisk kompass hos Christine. Åtminstone överläter hon inte knappen till någon levande person.

Jaså! utbrister man kanske i det här läget. Mediumet kommer

nu med ännu en upplysning Häxan har nämligen endast någon dag efter att hon lagt förbannelsen på Christine gått och dött. Det här är dock ingenting som på något sätt hindrar att häxan övertar äganderätten till knappen. Jag blev lite förvånad över det här. Rent praktiskt är det väl sällsynt att egendom går i den här riktningen i det verkliga livet så jag kan ha viss förståelse för att jag under min tid på juristlinjen inte, såvitt jag kan minnas, nånsin fått lära mig vad som gäller för döda personers förvärv av egendom. Enligt mediumet är det här i alla fall möjligt. Det är kanske fånigt av mig att dra mig för att avslöja slutet, jag har antagligen förstört filmen nu för dom utav er som inte sett den, men jag låter det vara osagt huruvida det här funkar eller ej.

Hursomhelst ska jag nu försöka knyta ihop säcken genom några kommentarer kring alla dom här juridiska frågorna som ofrånkomligen uppstår i era sinnen. Först och främst kan man fråga sig hur det hade sett ut om Christine valt att överläta knappen? Hon hade en benefaktor på tråden, men denne var inte medveten om att knappen var belastad med dom rätt betungande servituten död och evig fördömdelse. Jag frågar mig; hur kan en rättsordning godta ett sådant oerhört oskäligt avtal? Det går ju egentligen knappast att kalla det hela för ett benefikt avtal eftersom det ju snarast är benefaktorn som till gåvogivaren betalar ett synnerligen högt pris.

När det sen gäller överlåtelser till döda personer tycker jag att det finns anledning att fundera över om man verkligen kan godta det här förfarandet. Oskäligheten behåller ju avtalen även här, även fast man redan är död så är väl jordelivet en liten sak jämfört med en evighet i helvetet. Dessutom kan man nog skönja ytterligare problem i horisonten. Om vi obligationsrättsligt godtar överlåtelser från levande till döda personer riskerar vi förutom problem med handhavandet av egendomen i sig även insolvensrättsliga problem. Vilka moment ska till exempel ges sakrättslig verkan när det gäller avtal med döda människor? Kan en död människa över huvud taget råda över egendom? Borgenärsskollektivet riskerar att gå miste om stora summor när illasinnade gäldenärer som sambor med lik, dock ej under äktenskapsliknande förhållanden, kan hävda att egendom tillhör den döde.

Avslutningsvis måste dock poängteras att det absolut mest bekymrande är förbannandet i sig. Som om det inte var nog med själva mordandet så innebär ju det här handlandet att även själen drabbas. Exakt hur det går till är höljt i dunkel, men för mig är det helt klart att det krävs ny lagstiftning vad gäller brottsbeskrivningar och möjligen även påföljder. Kanske krävs en helt ny förbannelsesbalk.

Text: Artur Ogelid T6

Ordförandens spalt

Ordförande Juridiska föreningen
Karolina Westerström, T8

Inspiration! Inspiration är ledordet för denna spalt och med lite framgång skall alla ni som läser känna er motiverade inför det nya årets utmaningar. Nu är det dags för nya ordförandens ord som väl valda, ska inspirera, glädja och kanske även förvåna. Men vad gör man då om man känner sig ungefär lika inspirerande som dagens matlåda, dvs. en rätt trist sådan gjord på gårdagens rester? Trycket att förmedla något riktigt bra kan skapa skrivkramp även om man är nog så motiverad. En bra start skulle kunna tänkas vara att läsa igenom tidigare ordförandes spalter, vilket var precis det jag började med. Jag insåg dock rätt snabbt att det inte var särskilt lugnande. Främst för att Eddie, som förutom att vara välarbikulerad, även visade sig vara bra i skrift. Jäklar också.

I ett desperat försök till inspiration utifrån ringer jag min syster. Jag kan såhär med facit i hand konstatera att det inte på något sätt förbättrade min sinnesstämning. Istället fick jag höra en halvtimmes utläggning om signalfel mellan Uppsala och Stockholm - ett ämne jag nu kan avhandla i en mindre uppsats. Men samtalet uppmärksammade mig ändå på att t.o.m. vardagens besvärigheter kan inspirera. För min syster resulterade allt krångel med SJ att hon köpte ett busskort. För min egen del sporrade det mig att avsluta samtalet och påbörja denna spalt istället.

Inspiration kan vi alltså få av varandra, bör ge varandra och även kunna ta av varandra. Studierna ska visserligen stimulera oss att förverkliga våra drömmar, men det är inte alltid lätt att tänka så när man är stressad över sin första tenta, sista tenta, uppsats osv. Det är därför viktigt att det finns människor runtomkring som kan liva upp vardagen och ge oss den stimulans som vi så väl behöver. Min förväntan är att Juridiska Föreningen ska kunna bidra till sådan uppmuntran, kanske främst för de som ännu inte "upptäckt" oss. En förening är inte sällan

en samling av människor, som har helt skilda bakgrunder och intressen men som trots det, har något gemensamt. Så är det även för oss i Juridiska Föreningen och för juriststudenterna överlag.

Jontes, som är föreningens lokal, ska kunna fungera som en mötesplats för oss alla. Min förhoppning är att de som vill ska känna att det är naturligt att vara på Jontes för att ha basgruppsmöte, klassfest, köpa böcker eller kanske bara för att ta en kaffe. Jag ser det som en av flera stora uppgifter att jag och vi alla tillsammans, i förening, skapar en välkomnande och öppen atmosfär. På utsidan må Jontes te sig som en liten trästuga men på insidan, där ska det vara högt i tak. (Åtminstone en lätt pretentiös lek med ord får man ägna sig åt som förstagångsskrönikör!). Men det ska inte bara vara tomma ord som ser bra ut i skrift. Poängen skall komma fram också. För oavsett om interaktionen mellan juriststudenterna sker på Jontes eller i seminarierummet är det när allt kommer omkring, vi som skapar klimatet.

Jag ser fram emot ett spännande år, såväl inom föreningen som i seminarierummet. Jag har tillsammans med Daniel, Jenna, Madeleine, Caroline, Helena och Peter i styrelsen fått förtroendet att fortsätta det arbete som tidigare styrelser och ordföranden har skött på ett utmärkt sätt. Vi har mycket att förvalta, men det finns även potential att förändra. Jag tar med vördnad mig an den uppgiften tillsammans med de andra i styrelsen och icke att förglömma, med föreningens alla ämbetsmän.

Jag vill passa på att särskilt önska alla nya studenter välkomna till juristutbildningen. Vi ska göra vårt bästa för att ni ska trivas. Studenter på övre terminer förtjänar också ett välkomnande och därför tänker jag avsluta med att helt enkelt skriva;

Välkommen till Jontes och välkommen till ett nytt, coolt och inspirerande år!

Karolina Westerström

Ordförande

POSTTIDNING B

PRESS JUDICATA
ÖVRE SLOTTSGATAN 3
753 10 UPPSALA

Room for individuality, space for success

The business law market is dynamic and ever-changing, which calls for flexibility and diversity. That is why we are looking for individuals with different backgrounds and personalities to be part of our team. If you possess flexibility, imagination and ambition, we can offer you opportunities within Swedish and international business law. Our unique cross-border approach has taken us out into the world, with offices in more than 36 countries, and it could also be your path to an exciting and successful career in international business law.

Take your first step by visiting us at:

www.dlanordic.se

